

វិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចនៅសម្លេងកម្ពុជា

កាលបរិច្ឆេទផ្សព្វផ្សាយថ្ងៃទី ២១ ខែមិថុនាឆ្នាំ ២០២១

លេខ ២០២១០៤

កែសម្រួលដោយលោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន / លោកបណ្ឌិតហាំងវ៉ុងគីម

មិត្តរួមការងារ - ជា សុខេន, យឿន ចារ៉ាឌី, ខន ស្រីលាក់, អ៊ុន កាកាជា, ឌុយ គឹមអេងៗ ល។

ក្រុមអ្នកកែសម្រួល - លោកស្រីបណ្ឌិត ប្រាសាទ លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន លោកបណ្ឌិត ប៉ុលហាន លោកបណ្ឌិត ហាំងវ៉ុងគីម។

ព្រឹត្តិប័ត្រនេះមានគោលបំណងចែករំលែកនូវគោលលទ្ធិល្អៗ ដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពស្រូវសីលកម្ពុជានិងធ្វើឱ្យពួកគេស្តាប់តាម ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អនៅកាន់តែទូទាំង ១៤០០០ នាក់នៅក្នុងខេត្តមីន្ទ ២៦ នៃប្រទេសកម្ពុជា។

ស៊ីអិមអេសអេស (CEMF)

[លិខិតរបស់អ្នកកែសម្រួល]

ការស្វាគមន៍នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

ចន្ទខលរីនដែលជាអ្នកធ្វើកំណែទម្រង់នៅទីក្រុងហ្សឺណែវបានបង្រៀនអាកប្បកិរិយាខាងព្រះគម្ពីរនៅក្នុងគ្រោះទុរភិក្សនិងរោគរាតត្បាតនៅលើពិភពលោកដូចជា កូវីត-១៩ រាតត្បាតដល់ពួកគ្រីស្ទាន។ វាគឺជាការណែនាំដែលគួរឱ្យជឿជាក់ចំពោះយើងព្រោះគាត់ផ្ទាល់បានរស់នៅនិងបម្រើព្រះវិហារនៅទីក្រុងហ្សឺណែវក្នុងគ្រាមានរោគរាតត្បាតដែលប្រជាជនមួយភាគបួននៃប្រជាជនអឺរ៉ុបសរុបបានស្លាប់រួមមានប្រពន្ធកូនប្រុសនិងមិត្តជិតស្និទ្ធរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់រក្សានូវអាកប្បកិរិយាខាងបទគម្ពីរនៅគ្រានោះហើយបានណែនាំយើង ឲ្យមានអាកប្បកិរិយាពីរក្នុងពេលវេលាធ្ងន់ធ្ងរ។ ទីមួយ យើងគួរតែប្រែចិត្តពីអំពើបាបនិងអត់ទោសដល់អ្នកជិតខាង។ តាមរយៈពេលវេលារងទុក្ខព្រះជាម្ចាស់ចង្អុលបង្ហាញពីអំពើបាបដែលលាក់នៅក្នុងគ្រីស្ទបរិស័ទហើយសង្កត់ធ្ងន់ថាត្រូវចាកចេញពីវាដើម្បីភាពបរិសុទ្ធរបស់យើងហើយព្រះចង្អុលបង្ហាញអំពើបាបរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដែលមិនមែនជាការដាក់ទណ្ឌកម្មទេតែដើម្បីបង្កើតយុត្តិធម៌នៅក្នុងពិភពលោក។ ទីពីរ ទ្រង់ទាមទារអោយមានជីវិតនៃការសញ្ជឹងគិតនៅក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នរបស់យើងដើម្បីធ្វើអោយយើងបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះយើងគួរតែចូលទៅក្នុងបន្ទប់ស្ងាត់ដើម្បីអធិស្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនហើយសញ្ជឹងគិតពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដើម្បីអភិវឌ្ឍជីវិតរបស់យើង។ ទោះបីអ្នកណាម្នាក់បដិសេធពួកគេក៏ដោយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងសំរេចគោលបំណងរបស់គាត់នៅពេលបណ្តោះអាសន្ន។ ជាការពិតយើងសង្កេតមើលការដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

CRFI មានគោលបំណងធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ចន្ទខលរីនដើម្បីឱ្យយើងទទួលស្គាល់នូវអ្វីដែលគាត់យល់ពីសេចក្តីពិតនៅក្នុងបទគម្ពីរដែលជាគំរូក្នុងជីវិតរបស់យើង។ អត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យជាច្រើនត្រូវបានអានបន្តតាមមធ្យោបាយសមស្រប ដូចជាអ៊ីមែល ហ្វេសប៊ុកនិងវេបសាយ។ ល។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នកនិពន្ធនិងអ្នកបកប្រែទាំងអស់ចំពោះការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ ទៅចំពោះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ព្រឹត្តិប័ត្រនេះមានអត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យដូចគ្នាគឺលោកស្រីបណ្ឌិត ប្រោសអូ លោកបណ្ឌិត ហាំងរ៉ុមគីម លោកបណ្ឌិតប៉ូលហាន និងលោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន។

សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយនេះនិងមិត្តរួមការងារនិងគ្រីស្ទបរិស័ទកម្ពុជាទាំងអស់។ យើងជឿថាព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

២០ ឧសភា ២០២១

នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន អ្នកកែសម្រួល។

ការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៉ែល

តើដានីយ៉ែលបានធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីបន្ថយព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យពីព្រះ? ដូចជាភ្នំធំមួយដែលត្រូវបានលើកតែងនៅលើវាលទំនាបពីព្រោះគាត់ត្រូវបានប្រើដោយព្រះនៅពេលដែលអំណាចជាតិរបស់គាត់ត្រូវបានបាត់បង់នៅលើទឹកដីដែលមិនជឿនោះពួកជំនុំគួរតែធ្វើតាមគំរូរបស់គាត់។ និយាយម្យ៉ាងទៀតគាត់គឺជាបុរសម្នាក់ដែលបានបង្ហាញពីរូបនៃព្រះភាពសុចរិតភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះនៅថ្ងៃនោះ។ គាត់បានបង្ហាញឧទាហរណ៍ក្នុងនិមិត្តបី។

ទីមួយគាត់បានបង្ហាញពីគំរូនៃការគោរពព្រះ។ នៅយុវវ័យរបស់គាត់ស្គាល់ការគោរពព្រះ។ ទោះបីជានៅក្នុងជីវិតទាំងមូលរបស់គាត់យើងមិនអាចដឹងថាភាពជាព្រះរបស់គាត់បានចេញពីឪពុកម្តាយរបស់គាត់រឺក៏ហោរាខ្លះតែគាត់បានដឹងថាចិត្តដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់និងកោតខ្លាចគាត់។ ដោយសារតែរក្សាការគោរពព្រះនេះចំពោះព្រះគាត់អាចបដិសេធដែលកសិទ្ធិដើម្បីចូលរួមក្នុងតុវាជាអាហារពិសេសដែលពួកគេថ្វាយដល់រូបព្រះ។ បានន័យថាគាត់មិនបានទទួលស្គាល់ព្រះឯណាក្រៅពីព្រះយេស៊ូវទេ។ ដូចដានីយ៉ែល ១: ៧ និយាយថាដានីយ៉ែលនិងមិត្តភក្តិ ៣ នាក់របស់គាត់បានតាំងចិត្តនឹងមិនធ្វើឱ្យកេរ្តិ៍ឈ្មោះបាត់ដោយការបរិភោគអាហារដង្ហាយជាមួយមិត្តបីនាក់របស់គាត់ឡើយ។

នៅពេលដែលការសម្រេចចិត្តគាត់ត្រូវបានជូនដំណឹងទៅអ្នកត្រួតពិនិត្យគាត់ត្រូវបានគេសាកល្បងយ៉ាងល្អដោយមិនរង្គោះរង្គើ។ ព្រះបានប្រទានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយបានបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ព្រះនៅថ្ងៃដ៏តៗភាពជាព្រះត្រូវបានចាប់ផ្តើមដោយការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ហើយធ្វើអោយយើងផ្ដោតអារម្មណ៍លើព្រះ។ ក្នុងចំណោម៣នាក់គាត់ដែលមានបញ្ញាអារម្មណ៍និងឆន្ទៈគឺជាតំណាងរបស់មនុស្ស។ នៅពេលយើងរក្សាភាពបរិសុទ្ធនៃដួងចិត្តនោះព្រះហស្តរបស់ព្រះនឹងគង់នៅជាមួយគាត់។ ពេលមានវិបត្តិច្រើនដានីយ៉ែលបានឆ្លងកាត់ព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ សម័យរបស់យើងត្រូវការមនុស្សដែលគោរពព្រះដូចជាដានីយ៉ែល។

ទីពីរគាត់គឺជាគំរូនៃព្រះបន្ទូល។ អំណោយរបស់គាត់គឺដឹងពីសុបិននិងបកស្រាយវា។ នៅពេលដែលមិនទាន់បានបញ្ចប់ព្រះបានបង្ហាញក្តីសុបិននិងមិត្តពាក្យពិតអព្វហេតុនិងយូរវិមនិងធូរវិមគឺជាពាក្យរបស់ព្រះ។

ក្តីសុបិនរបស់ស្តេចនិងការយល់ដឹងរបស់វាបានកើតឡើងបន្ទាប់ពីការអធិស្ឋានរបស់គាត់បានបង្ហាញពីព្រះទ័យរបស់ព្រះ។ ដានីយ៉ែលដែលបានបកស្រាយពួកគេគឺជាមនុស្សម្នាក់នៃព្រះបន្ទូល។ តួនាទីនៃអំណោយរបស់គាត់ទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងរបស់បាប៊ីឡូន។ នៅពេលយើងឃើញថាគាត់គោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់យេស៊ូមាបានបង្ហាញថាគាត់ស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូចជានៅពេលផ្សេងទៀតយ៉ូសែបបានក្លាយ

ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីបដោយបកស្រាយការបើកសម្តែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គាត់បានដើរតាមគន្លងដូចគ្នា។ នៅពេលបទគម្ពីរត្រូវបានបកស្រាយយ៉ាងត្រឹមត្រូវអំណាចនៃនគរនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងហើយយើងអាចរស់នៅលើពិភពលោកដោយអំណាច។

ទីបីគាត់គឺជាគំរូនៃការអធិស្ឋាន។ ភាពស្អាតស្អំនិងព្រះបន្ទូលគួរតែត្រូវបានចាប់ផ្តើមតាមរយៈការអធិស្ឋាននិងធ្វើឱ្យមានការរស់ឡើងវិញហើយបង្កើតផលផ្លែខ្លះៗសព្វនាមថាគាត់ជាមនុស្សអធិដ្ឋានចេញមកពីការគោរពប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ នៅជាន់ទី២គាត់លុតជង្គង់ចុះ៣ដងក្នុងមួយថ្ងៃដើម្បីអធិដ្ឋានអរគុណព្រះខណៈពេលបើកបង្អួចខាងកើត។ ការអធិស្ឋានបើកទ្វារទៅកាន់ពិភពខាងវិញ្ញាណ។ ប្រាជ្ញាអំណាចការបំភ្លឺរបស់ព្រះវិញ្ញាណនិងដំណោះស្រាយបញ្ហានឹងចេញពីបន្ទប់សំងាត់នៃការអធិស្ឋាន។ ក្រុមជុំនៃសម័យរបស់យើងត្រូវការការអធិស្ឋានជាទម្លាប់របស់ដានីយ៍លំនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

[សម្លេងនៃវិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់សេចក្តីជំនឿនៅកម្ពុជាឬហៅកាត់ថា (CRFI)]

Knowing God and Knowing ourselves written by John Calvin, from Truth in All Time

ជំពូកទី I :

ស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់និងស្គាល់ខ្លួនឯង

១ មនុស្សទាំងអស់រស់នៅតាមរបៀបដែលពួកគេអាចស្គាល់ព្រះ

អ្នកដឹងថាអ្នកមិនអាចរកឃើញនរណាម្នាក់ណានៅកន្លែងណាទោះជាមនុស្សគ្មានភេទឬជាមនុស្សព្រៃដែលគ្មានគំនិត គ្មានសាសនា។ នេះក៏ព្រោះតែយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីស្គាល់ភាពរុងរឿងរបស់ព្រះដែលបង្កើតយើងហើយដោយដឹងអំពីការត្រូវគិតអោយខ្ពស់ជាងអ្វីទាំងអស់។ យើងត្រូវគោរពដោយភាពរីករាយសេចក្តីស្រឡាញ់និងចុះចូលចំពោះព្រះ។

ឥឡូវនេះជីវិតអស់កល្បនិងអមតៈអាចរកឃើញនៅក្នុងតែព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះវាធ្វើតាមការយកចិត្តទុកដាក់និងការយកចិត្តទុកដាក់ចម្បងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងគួរតែស្វែងរកព្រះ។ យើងគួរទន្ទឹងរង់ចាំគាត់ដោយក្តីស្រឡាញ់អស់ពីចិត្តហើយមិនស្វែងរកការសម្រាកនិងសេចក្តីសុសាន្តនៅក្នុងទ្រង់។

២ ភាពខុសគ្នារវាងសាសនាពិតនិងសាសនាមិនពិត

វាជាទូទៅត្រូវបានគេយល់ស្របថាដើម្បីរស់នៅក្នុងសាសនាគឺរស់នៅក្នុងភាពវេទនាពិតហើយមិនស្ថិតក្នុងផ្លូវដែលប្រសើរជាងសត្វព្រៃ។ ការធ្វើបែបនេះគ្មាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាការព្រងើយកន្តើយទាំងស្រុងចំពោះសាសនាផ្ទាល់ខ្លួននិងចំណេះដឹងអំពីព្រះនោះទេ។ ប៉ុន្តែមានភាពខុសគ្នាជាច្រើននៅក្នុងទម្រង់ដែលអាចមើលឃើញដែលសាសនាកើតឡើង។ នេះក៏ព្រោះតែមនុស្សភាគច្រើនមិនបានទទួលឥទ្ធិពលពីការកោតខ្លាចដល់ព្រះទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេស្ម័គ្រចិត្តឬអត់ពួកគេមិនអាចគេចចេញពីគំនិតដែលថាមានព្រះដ៏ភាពដែលអំណាចរបស់ពួកគេអាចទប់ពួកគេបាន។ គំនិតនេះបន្តវិលត្រលប់មកក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេវិញ។ ដោយការគិតអំពីអំណាចដ៏អស្ចារ្យបែបនេះតាមរបៀបមួយឬផ្សេងទៀតពួកគេគោរព។ នេះគឺដើម្បីចៀសវាងកុំអោយមានការមើលងាយខ្លាំងពេកព្រោះខ្លាចគេធ្វើបាបគេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយការរស់នៅតាមរបៀបមិនស្មោះត្រង់និងបដិសេធភាពស្មោះត្រង់ទាំងអស់ពួកគេបង្ហាញពីការខ្វះការយកចិត្តទុកដាក់ជាក់ស្តែងតាមរបៀបដែលពួកគេមិនគោរពការជុំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ លើសពីនេះទៅទៀតដោយសារតែការប៉ាន់ប្រមាណរបស់ពួកគេអំពីព្រះ គេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយភាពនោតល្ងង់និងការគិតពិចារណាអំពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេហើយមិនមែនដោយមហិទ្ធិឬទ្ធិដ៏គ្មានទីបញ្ចប់របស់ពួកគេទេពួកគេពិតជាងាកចេញពីព្រះពិត។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលសូម្បីតែពួកគេខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងស្មោះត្រង់ដើម្បីបំរើព្រះក៏ដោយវាប្រែជាពេលវេលាអត់ប្រយោជន៍។ វាមិនមែនជាព្រះដ៏អស់កល្បដែលពួកគេកំពុងតែថ្វាយបង្គំនោះទេប៉ុន្តែវាជាក្តីសុបិន្តនិងការបំភាន់នៃដួងចិត្តរបស់ពួកគេផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះមានការភ័យខ្លាចមួយដែលអាចនឹងរត់ចេញពីការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែការដែលមិនអាចធ្វើបានធ្វើឱ្យភ័យខ្លាចជាងមុន។ ការគោរពព្រះដ៏ពិតមិនស្ថិតនៅទីនេះទេ។ វាមានអំពីការខ្វះខ្វែងដ៏បរិសុទ្ធនិងពិតដែលស្រឡាញ់ព្រះជាឪពុកហើយមើលទៅទ្រង់ថាជាព្រះអម្ចាស់ពិត សូមចាប់យកសេចក្តីសុចរិតហើយស្អប់ខ្ពើមការធ្វើបាប។ ហើយអស់អ្នកដែលមានចិត្តខ្វះខ្វែងនេះមិនបានកំណត់ការប្រព្រឹត្តដោយមិនប្រព្រឹត្តស្របតាមតែចិត្តរបស់ពួកគេឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញពួកគេស្វែងរកចំណេះដឹងអំពីព្រះពិតពីព្រះដល់ខ្លួនគេផ្ទាល់ហើយពួកគេមិនគិតថាគាត់ខុសពីអ្វីដែលសម្តែងខ្លួនគេថាជាអ្វីនិងអ្វីដែលគេបានធ្វើឱ្យគេស្គាល់នោះទេ។

៣ អ្វីដែលយើងនឹងត្រូវដឹងអំពីព្រះ

ដោយសារព្រះមានព្រះចេស្ដាខ្ពង់ខ្ពស់លើសពីអំណាចនៃការយល់របស់មនុស្សហើយយើងមិនអាចយល់ពីទ្រង់បានទេ យើងត្រូវតែគោរពភាពខ្ពង់ខ្ពស់របស់ទ្រង់ជាជាងការសង្ស័យដើម្បីអោយគ្របដណ្តប់ដោយពន្លឺ។ នេះជាមូលហេតុដែលយើងត្រូវស្វែងរកនិងពិចារណាព្រះនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ដែលដោយមូលហេតុនេះបទគម្ពីរហៅថាការបង្ហាញនូវអ្វីដែលយើងមើលមិនឃើញ (រ៉ូម ១: ១៩-២០) នេះបង្ហាញយើងពីអ្វីដែលយើងមិនអាចធ្វើបាន និងយើងមិនអាចស្គាល់ព្រះអម្ចាស់។

យើងមិនអាចនិយាយដោយការប៉ាន់ស្មានទេនិងឥតប្រយោជន៍ដែលធ្វើឱ្យចិត្តរបស់យើងស្ថិតក្នុងស្ថានភាព មិនប្រាកដប្រជានោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលវាចាំបាច់សម្រាប់យើងដើម្បីដឹងអ្វីមួយដែលធ្វើឱ្យយើងល្អហើយដែល បង្កើតឱ្យយើងមានការគោរពយ៉ាងស្មោះត្រង់និងរឹងមាំនោះគឺ សេចក្តីជំនឿលាយជាមួយការកោតខ្លាច។ បើ ក្រឡេកមើលសកលលោកនេះ នោះយើងអាចមើលភាពអស្ចារ្យព្រះរបស់យើង។ វាគឺជាភាពអស្ចារ្យដែលផ្តល់ នូវការចាប់ផ្តើមមុនពិភពលោកនិងមានអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានជីវិត។ ចូរយើងក្រឡេកមើលព្រះចេស្ដារ របស់ព្រះដែលបានបង្កើតប្រព័ន្ធដ៏អស្ចារ្យនេះ នោះយើងនិងបានមើលទៅលើភាពល្អអស្ចារ្យដែលជាហេតុ ផលដែលអ្វីៗទាំងអស់នេះត្រូវបានបង្កើតនិងបន្តមាន។ យើងមើលភាពសុចរិតរបស់ទ្រង់ដែលបង្ហាញតាម ការអស្ចារ្យក្នុងការការពារមនុស្សល្អនិងទទួលទោសពីមនុស្សអាក្រក់។ ពិចារណាមើលសេចក្តីមេត្តាករុណា របស់ទ្រង់ដែលប្រោសអំពើបាបរបស់យើង ហើយដើម្បីអោយយើងអាចអំពាវនាវដល់ទ្រង់អោយមានជីវិត ត្រឹមត្រូវ។ ជាការពិតណាស់ ចាំបាច់ណាស់សម្រាប់យើងដែលត្រូវបានបង្រៀនយ៉ាងច្រើនអំពីព្រះហើយ យើងគួរតែឱ្យលោកិយអោយយល់អំពីព្រះដូចយើង។ ហើយនឹងធ្វើវាសម្រាប់ការពិតដែលថាភាពអសកម្ម របស់យើងគឺមិនងងឹតទេនិងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនោះ។ នៅយើងពិចារណាអំពីស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះគ្មានអ្វីដែល អំពើអាក្រក់ទេ តែជាសេចក្តីសប្បុរសដោយប្រាជ្ញាទ្រង់ទាំងអស់នៅលើមេឃវាភ្លឺយ៉ាងច្បាស់នៅទីនោះ។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែមករកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលតាមរយៈការកិច្ចការរបស់ព្រះត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងល្អ ចំពោះយើង។ ព្រះទ្រង់មិនត្រូវបានគេវាយតម្លៃយោងទៅតាមភាពរង្វង់នៃការវិនិច្ឆ័យរបស់យើងទេប៉ុន្តែតាម ស្តង់ដារនៃសេចក្តីពិតអស់កល្បជានិច្ច។ យើងរៀននៅទីនេះថាព្រះរបស់យើងដែលជាព្រះតែមួយហើយជា ព្រះដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចគឺគ្រប់ដូវកាលនិងជាគ្រឹះនៃជីវិតសេចក្តីសុចរិតប្រាជ្ញាកម្លាំងល្អនិងមេត្តាករុ ណា។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលល្អមកពីព្រះ ហើយអ្វីក៏ដោយគឺមកពីទ្រង់តែម្នាក់គត់។ ដូច្នេះហើយថ្វាយការសរសើរ ទាំងអស់ទៅដល់ទ្រង់វិញ។ ហើយទោះបីអ្វីៗទាំងអស់នេះលេចចេញយ៉ាងច្បាស់នៅផ្នែកនីមួយៗនៃឋាន សួគ៌និងលើផែនដីក៏ដោយ ទីបំផុតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលយើងតែងតែយល់ច្បាស់នូវអ្វីដែលជា គោលដៅចំបងឆ្ពោះទៅរកអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើដំណើរ តើតម្លៃរបស់យើងគឺជាអ្វីហើយក្នុងន័យណាដែល យើងគួរតែយល់។ បន្ទាប់មកយើងចូលជ្រៅទៅក្នុងខ្លួនយើងហើយពិចារណាពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ បង្ហាញយើងពីជីវិតប្រាជ្ញាអំណាចនិងរបៀបដែលគាត់ប្រើឆ្ពោះទៅរកសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីសប្បុរសនិង ភាពល្អរបស់យើង។

៤ អ្វីដែលយើងត្រូវដឹងអំពីមនុស្ស

នៅដើមដំបូងមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបឆ្កៀរបស់ព្រះដើម្បីឱ្យគេគោរពកោតសរសើរអ្នក បង្កើតគេដោយភាពថ្លៃថ្នូរ ដែលព្រះបានធ្វើឱ្យគេមានកិត្តិយសហើយអាចគោរពទ្រង់ដោយអរគុណដ៏សមរ ម្ប។ ប៉ុន្តែមនុស្សលោកជឿជាក់លើឧត្តមភាពដ៏ធំធេងនៃធម្មជាតិរបស់គេដោយភ្លេចថាគេបានកើតមកពីអ្នក

ណា ហើយគេនៅតែបន្តមានវាព្យាយាមលើកតម្កើងខ្លួនគេក្រៅពីព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះគេត្រូវដកហូត អំណោយពីព្រះជាម្ចាស់ទាំងអស់ដែលព្រះអង្គបានផ្គត់ផ្គង់ដោយព្រះចេស្ដារទ្រង់ទាំងអស់ ដើម្បីអោយគេ ស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានប្រោសប្រទានអំណោយទានដ៏ច្រើនលើសលប់របស់ព្រះអង្គហើយអស់អ្នក ដែលស្រលាញ់ព្រះអង្គ។ ហេតុដូច្នេះហើយបានជាយើងទាំងអស់គ្នាដែលជាប់ដើមកំណើតរបស់កូនចៅអី ជាមហើយអ្នកដែលត្រូវលុបចេញភាពដូចនឹង នេះគឺជាសាច់ដែលកើតចេញពីសាច់។ ត្បិតថាយើងត្រូវបាន បង្កើតឡើងដោយព្រលឹងនិងរូបកាយយើងមិនដែលមានអារម្មណ៍អ្វីក្រៅពីសាច់ឈាមទេ។ លទ្ធផលគឺថាអ្វីក៏ ដោយដែលមនុស្សមើលទៅយើងមិនអាចមើលឃើញអ្វីផ្សេងក្រៅពីអ្វីដែលមិនស្អាតស្អំនិងមានកំហុសឆ្គង ច្រើនរាប់មិនអស់នឹងប្រាជ្ញា។ ឆន្ទៈអាក្រក់និងពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ពុករលួយស្អប់យុត្តិធម៌របស់ព្រះ ច្រើនជាងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយកម្លាំងរបស់មនុស្សដែលមិនអាចប្រកែកបានចំពោះអ្វីៗដែលបានស្លាប់គឺមាន ទំនោរទៅរកអំពើទុច្ចរិតយ៉ាងខ្លាំង។

[ត្រឡប់ទៅជ្រុងព្រះគម្ពីរវិញ] បណ្ឌិតហង់រ៉ុងគីមនាយក CRPLS

គាត់បានបម្រើការជាបេសកជនអាហ្វ្រិកម៉ារីកអស់រយៈពេល៥ឆ្នាំហើយគាត់មាន PH D នៅក្នុងវេជ្ជសាស្ត្រ ខាងបូព៌ានៅអាមេរិកនិងបានសិក្សានៅវិទ្យាស្ថានព្រះគម្ពីរម៉ូឌី Moody និងវិទ្យាស្ថានវេស្វមីស្ទើរ M. Div. ។

ភ្លើង !!!

ពួកអ្នកដែលទុកចិត្តនឹងព្រះយេស៊ូវ គេដូចជាភ្នំស៊ីយ៉ូន ដែលនឹងរងផ្ដើមនិមិត្ត គឺបានជាប់នៅជាដរាប (ទំនុកដំកើង១២៥:១)

ចំណង់ចំណូលចិត្តដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់និងចែកចាយដំណឹងល្អនឹងធ្លាក់ចុះហើយហូរពេញមួយជីវិតរបស់ អ្នកជឿ។ អ្នកខ្លះជ្រើសរើសតាំងលំនៅដើម្បីរស់នៅមិនក្តៅមិនត្រជាក់។ អ្នកខ្លះទៀតឈប់បំរើទាំងអស់គ្នា ហើយរសាត់ដោយចេតនាក្នុងជីវិត។

ប៉ុន្តែនៅពេលណាដែលយើងមានអារម្មណ៍លំបាកយើងគួរតែព្យាយាមបង្កើតអណ្តាតភ្លើងនៃចំណង់ចំណូល ចិត្តដែលត្រូវបានបំភ្លឺជាមុននៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

វិធីធ្វើឱ្យភ្លើងនេះឆ្ងល់ឡើងវិញ៖

1. អធិស្ឋានសុំឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបំពេញប្រគប់គ្រងយើងឱ្យស្រស់ស្រាយ។ នោះតម្រូវឱ្យមានការពិនិត្យ

ខ្លួនឯងនិងការប្រែចិត្តពីអំពើបាបណាដែលព្រះអម្ចាស់ចងចាំ។ មានន័យថា យើងដល់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់យើងវិញដែរ។

2. គិតអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនិងកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតនៅពេលដែលចំណង់ចំណូលចិត្តបានឆេះឆ្ងល់។ តើសម្ពាធនិងសកម្មភាពខាងក្រៅអ្វីខ្លះដែលជះឥទ្ធិពលដល់ជីវិតខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកនៅពេលនោះនិងឥឡូវនេះ? គិតអំពីរបៀបដែលអ្នកអាចផ្តល់អាទិភាពដល់រឿងបែបនេះដោយឈ្លាសវៃ។

3. លះបង់មួយថ្ងៃឬច្រើនជាងនេះដើម្បីនិងផ្ដោតអារម្មណ៍លើព្រះអម្ចាស់។ រំពឹងគិតលើពាក្យលើកទឹកចិត្តរបស់លោកដូចជាអេសាយ៤១:១០។ វិធីនេះជំនួសឱ្យការដោះស្រាយបញ្ហារបស់យើងយើងអាចចងចាំថាទ្រង់គឺជាអ្នកគង្វាលរបស់យើងនៅគ្រប់ស្ថានការណ៍។

ចំណង់ចិត្តដែលយើងបានជួបប្រទះនៅឯសេចក្តីសង្គ្រោះអាចជារបស់យើងម្តងទៀតនៅពេលយើងផ្ដោតលើព្រះអម្ចាស់។

“កុំឲ្យភ័យខ្លាចឡើយ ដ្បិតអញនៅជាមួយនឹងឯង កុំឲ្យស្រឡាចចិត្តឲ្យសោះ ពីព្រោះអញជាព្រះនៃឯង អញនឹងចម្រើនកំឡាំងដល់ឯង អើ អញនឹងជួយឯង អើ អញនឹងទ្រង់ ដោយដៃស្តាំដ៏សុចរិតរបស់អញ” (អេសាយ៤១:១០)។

“តែអស់អ្នកណាដែលសង្ឃឹមដល់ព្រះយេហូវ៉ាវិញ នោះនឹងមានកំឡាំងចម្រើនជានិច្ច គេនឹងហើរឡើងទៅលើដោយស្លាប ដូចជាឥន្ទ្រ គេនឹងរត់ទៅឥតដែលហត់ ហើយនឹងដើរឥតដែលល្ហើយឡើយ” (អេសាយ៤០:៣១)។

“ឯសេចក្តីជំនួយរបស់យើង គឺដោយពឹងដល់ ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា ដែលទ្រង់បានបង្កើតផ្ទៃមេឃ និងផែនដី” (ទំនុកដំកើង ១២៤:៨)។

សិក្សាអត្ថបទ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មោះរបស់ព្រះនឹងសេចក្តីជំនឿ

បង្រៀនដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន (Dr. White Young Jeon)

អត្ថបទនេះបង្ហាញពីសាសនៈវិទ្យានៃសេចក្តីជំនឿ ដោយលោកបណ្ឌិតវ៉ាយ យ៉ុងជុន

ការបោះពុម្ពទី ១

ជំពូក 2 អត្ថន័យនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ

ទីមួយជាការងារគ្រឹះដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់យើងវាជាការសំខាន់ក្នុងការកំណត់គំនិតនៃគម្ពីរបឺប អំពីការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។ ការស្តារឡើងវិញនៅទីនេះអាចប្រែប្រួលបានតាមរយៈការសង្គ្រោះឬការប្រោសលោះ។ ការស្តារឡើងវិញគឺមិនមែនដើម្បីត្រឡប់ទៅរដ្ឋដើមអាដាមទេប៉ុន្តែដើម្បីឈានទៅដល់វិមាត្រខ្ពស់ជាងនេះ។ និយាយម្យ៉ាងទៀតវាគឺជារដ្ឋដែលថាការប្រកបអស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះចំពោះអាដាមដែលជារដ្ឋដែលរូបរាងជាមួយព្រះជាបុរសដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាស្ថានភាពរបស់មនុស្សដែលនឹងពោរពេញទៅដោយភាពពេញលេញរបស់ព្រះ។ (អេភេសូរ 3:18) ទោះបីជាវាងាយខ្លះៗយល់ច្រឡំថាបុរសនេះបានវិលត្រឡប់ទៅផ្នែកអវិជ្ជមានលើកលែងតែផ្នែកវិជ្ជមាននៃការប្រោសលោះនៅទីនេះការស្តារឡើងវិញមានន័យថាត្រឡប់ទៅផែនការដើមនៃសេដ្ឋកិច្ចដ៏ទេវភាពពោលគឺសហភាពពេញលេញជាមួយព្រះយោងតាម ក្រុមប្រឹក្សាត្រីមាស។ នៅក្នុងពាក្យខ្លីការសង្គ្រោះរបស់យើងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការស្តារឡើងវិញពីអំពើបាបរបស់យើងហើយទៅកាន់កន្លែងនៃការរូបរាងជាមួយព្រះ។

ដូច្នេះមនុស្សម្នាក់ដែលបានសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាបុរសម្នាក់ដែលបានរូបរាងជាមួយព្រះនៅក្នុងព្រលឹងរបស់គាត់ដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាបុរសដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលពោរពេញទៅដោយភាពពេញលេញរបស់ព្រះ។

ដូច្នេះយើងគួរតែកំណត់«រូបព្រះ»យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ព្រលឹងរបស់យើងដែលគួរតែត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយព្រះគឺជាព្រលឹងពិតរបស់យើង, រូបភាពនៃព្រះ, តើអ្វីទៅជាស្ថានភាពនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ?

យោងទៅតាមលោកគីលដែលជាពិភពនៃភាពងងឹតភាពវឹកវរនិងការយល់ច្រឡំដែលព្រះវិញ្ញាណនៃសិរីល្អរបស់ព្រះបានដាក់បញ្ចាំងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះរូបភាពនៃព្រះចង្អុលទៅរដ្ឋដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតដែលជាការពិតដ៏ស្រស់ស្អាតដែលព្រះបានឃើញ។ កិច្ចការដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សនៅក្នុងរូបរបស់គាត់តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាទ្រីណុសបានស្នើគោលបំណងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

អំពីចំណុចនេះ Kline បានចង្អុលបង្ហាញពីការពិតពីរគឺចង់ធ្វើឱ្យបុរសម្នាក់នេះក្លាយជាកូនរបស់ព្រះដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់ជាទីសក្ការបូជាដែលគាត់រស់នៅក្នុងគាត់។ បុរសដែលបានបង្កើតពីរូបនៃព្រះមានន័យថារដ្ឋដែលពោរពេញទៅដោយចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដោយសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់បាននាំទ្រង់ចូលទៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ នេះមានន័យថាវាជាទីសក្ការបូជារបស់ព្រះ។ ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន

ម្នាក់នឹងត្រូវបានរក្សាទុកពីអំពើបាបវេទនាគាត់នឹងក្លាយជាទីបរិសុទ្ធមួយព្រះគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។
ដូច្នេះការស្ថាបនាឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាជីវិតដើម្បីរីករាយនឹងជីវិតរបស់ព្រះហើយនិងរដ្ឋដែល
គង់នៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះជារៀងរហូត។

ដូចដែលយើងបានកំណត់ពីខាងលើការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស់កល្ប
នៃព្រះគោលបំណងដែលពិភពលោកមានហើយជាគោលដៅដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះគួរទទួលបាន។ នៅក្នុងសំ
នួរសាស្ត្រាចារ្យនៃការសារភាពរបស់ Westminster ខ្លីសំណួរទីមួយគឺថា "តើអ្វីទៅជាគោលដៅចុងក្រោយនៅ
ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក?" ចម្លើយនៃសំនួរនោះគឺ "ខ្ញុំលើកតម្កើងព្រះហើយរីករាយនឹងទ្រង់យ៉ាងពេញលេញ។" វាគឺ
ជាការអនុវត្តនៃការស្តារឡើងវិញ។ តាមការពិតការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាសេចក្តី
សង្គ្រោះរបស់យើងដែលបានចាប់ផ្តើមជាមួយព្រះត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងហើយបន្ទាប់មក
យើងត្រូវតែរួមរស់ដែលយើងគួរតែទទួលព្រះគុណខាងឯវិញ្ញាណ។

ដូច្នេះយើងអាចគិតពីវាដោយបែងចែកវាជា 3 ផ្នែក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថា
ដើម្បីយកឈ្នះភាពស្មើគ្នាស្មោះនៃបិតារបស់ព្រះ - ដើម្បីចូលរួមក្នុងការប្រោសលោះនៃព្រះបុត្រា (រ៉ូម)8: 10-11)
ហើយដើម្បីចូលរួមក្នុងដំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

2. ទំនាក់ទំនងរវាងការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនិងការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
រូបភាពនៃឪពុក ព្រះមានទំនាក់ទំនងគ្នាហើយមានទំនាក់ទំនងគ្នា - ព្រះព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ -
ទៅវិញទៅមក។

ព្រះអម្ចាស់បានពិពណ៌នាថាការពិតដែលឪពុកត្រូវបានបើកសម្តែងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទមានន័យថាព្រះ
បុត្រា - ព្រះបានចេញមកពីឪពុក - ព្រះនោះគឺពួកគេមានទំនាក់ទំនងគ្នាជំនួសគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូច្នេះព្រះ
អម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់ថាអ្នកដែលឃើញខ្ញុំបានឃើញឪពុកជាព្រះ។ (Jn 14: 9) អ្នកណាដែលឃើញព្រះគ្រីស្ទ
ឃើញព្រះបិតា។ នៅពេលអ្នកណាម្នាក់ទំនាក់ទំនងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទអាចឃើញតម្លៃនៃ
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបិតា។ អ្នកណាស្គាល់សេចក្តីសុចរិតអ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ, ព្រោះគេ
បានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយអ្នកដែលទាក់ទងនឹងភាពស្មោះត្រង់របស់កូនប្រុស ព្រះទ្រង់ដឹងថាភាព -
- ស្មោះត្រង់របស់ឪពុកមិនមែនជាការផ្លាស់ប្តូរព្រះ។ ដូច្នេះព្រះបិតា - ព្រះចង់បង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈរបស់
ទ្រង់តាមរយៈបុរសម្នាក់ទៅលោកីយព្រោះអំពើបាបបានចូលមកក្នុងលោកីយនេះទ្រង់សព្វព្រះទ័យបង្ហាញពី
លក្ខណៈដ៏ទេវភាពតាមរយៈកូនប្រុសរបស់គាត់ជាក់ស្តែង។ ដូច្នេះព្រះបុត្រា - ព្រះជាបុត្រាបង្កើតរបស់ឪពុក -
ព្រះរួមរួមគ្នាជាប់នៅក្នុងទ្រង់របស់គាត់។ ដូច្នេះអ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគាត់មិនដែលស្គាល់ព្រះ
បិតាឡើយ។ ដូច្នេះរូបភាពនៃកូនប្រុស ព្រះ - ព្រះគឺរួមរួមរូបភាពនៃព្រះបិតា -
ដូចដែលប៉ុលបានពណ៌នាអំពីការសម្តែងពីការសង្គ្រោះជាច្រើនរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទដើម្បីយកតម្រាប់តាមរូប

រាងនៃកូនប្រុសរបស់គាត់គឺដូចគ្នាក្នុងការយកតម្រាប់តាមរូបភាពនៃព្រះវរបិតា។

3. ទំនាក់ទំនងរវាងរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណនិងរូបភាពនៃព្រះវរបិតាព្រះ -

នៅក្នុងអេសេគាល 1:28 "សិរីល្អនៃព្រះ demot kabod adonai សំដៅលើសិរីរុងរឿងនៃព្រះវិញ្ញាណនិងរូបអង្គរបស់ទ្រង់។ វាបង្ហាញថាក្រសួងនៃព្រះវរបិតា - ព្រះនិងព្រះរាជបុត្រា - ព្រះមិនត្រូវបានញែកចេញនិងរូបរួមគ្នាទេពីព្រោះការងាររបស់ព្រះវរបិតា - និងព្រះនៃព្រះវិញ្ញាណ - ព្រះត្រូវបានបង្ហាញតាមរបៀបសាមគ្គីភាពនិងភាពសុខដុមរមនា។ ដូច្នេះបទគម្ពីរបង្ហាញថាសិរីរុងរឿងនៃវិញ្ញាណគឺជាវត្ថុមាននៃព្រះ។ វិញ្ញាណប្រាំពីរនៅក្នុងវិវរណៈរបស់លោកយ៉ូហានបានសង្កត់ធ្ងន់ត្រង់ចំណុចនេះ។ ហើយភ្នែកទាំងប្រាំពីរពេញនៅក្នុងពួកគេមានន័យថារូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានលេចចេញមកក្នុងពិភពលោកយ៉ាងពេញលេញ។

4. ការស្ដារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះបង្ហាញពីសិរីល្អនៃព្រះ

យោងទៅតាមអ្នកក្បត់ជំនឿ Puritan រូបភាពនៃព្រះ មានន័យថាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះដូច្នេះ និង "ដុកសា" មានន័យថាចូលទៅក្នុងទម្ងន់។" ដូច្នេះព្រះជាបង្គំរបស់ព្រះគូអង្គរបស់ព្រះវត្ថុមានរបស់ព្រះការគ្រប់គ្រង និងអំណាចគួរតែជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃគ្រប់ទាំងអស់។ ក្នុងចំណោមពួកគេរូបភាពនៃព្រះចង្អុលសិរីល្អនៃព្រះ។ ក្នុងនាមជារូបភាពនៃព្រះត្រូវបានស្ដារឡើងវិញវាជាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាកណ្តាលនៃសិរីល្អរបស់ព្រះមានន័យថារូបភាពនៃព្រះសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់គឺជាមជ្ឈមណ្ឌល។

5. សង្ខេបជាចុងក្រោយរូបភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សម្នាក់នៃព្រះត្រឹងកត្រូវបានភ្ជាប់គ្នា។ : វាមានន័យថាលក្ខណៈដ៏ទេវភាពនៃព្រះត្រឹងកគឺជាគូអង្គដ៏ទេវភាពដូចគ្នាដែលមិនអាចបំបែកបាន។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យស្គាល់ពីលក្ខណៈរបស់ព្រះនោះគាត់មិនមែនជាព្រះគម្ពីរបីបទដូច្នេះការស្ដារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺដើម្បីបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះហើយនិងបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានចេញពីរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះការស្ដារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាការស្ដារឡើងវិញនូវចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។

នេះគឺដើម្បីបង្ហាញពីផ្លែឈើសីលធម៌ខាងវិញ្ញាណចំនួនបីសេចក្តីពិតសុចរិតនិងភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងអេភេសូរ 4: 23-24 ។ «ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រែចិត្តជាថ្មីក្នុងចិត្តគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយត្រូវពាក់សេចក្តីថ្មីដែលបានត្រូវបង្កើតមកដោយមានភាពដូចព្រះដោយសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីបរិសុទ្ធ។ និយាយម្យ៉ាងទៀតវាគឺជាគូអង្គថ្មីដែលត្រូវបានដាំនៅក្នុងមនុស្សជាគ្រីស្ទាន។ គូអង្គថ្មីនេះគឺជាគូអក្សរដើមដែលព្រះវិញ្ញាណគ្រប់គ្រងលើដែលពេត្រុសបានសម្តែងការចូលរួមក្នុងគូអក្សរដ៏ទេវភាព។ (2 ពេត្រុស 1: 4) នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាគឺដើម្បីបង្ហាញគូអក្សរដ៏ទេវភាពដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងទំនាក់ទំនងសីលធម៌។ ការបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈដ៏ទេវភាពតាមរយៈធម្មជាតិត្រូវបានលាក់កំបាំងដោយអំពើបាបដែលបានបង្ហាញតាមរយៈព្រលឹងឡើងវិញភាពស្មោះត្រង់ភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាមានន័យថាដើម្បី

បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បរបស់គាត់យុត្តិធម៌ឬភាពស្មោះត្រង់

យើងគួរតែប្រាកដថាការពិនិត្យមើលទំនាក់ទំនងរវាងតួអង្គទាំងបីយើងត្រូវតែដោះស្រាយតួអង្គបីគឺតួអង្គ តំណាងនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ គំនិតបីនៃយុត្តិធម៌ តសេចក្តីសុចរិត(NIV) សេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះ ត្រង់ដែលអ្នកនិពន្ធប្រើគឺពឹងផ្អែកលើម៉ាថាយ 23:23 ។ "ពួកអាចារ្យនិងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នក រាល់គ្នាយកដីអង្កាមដីរនាងរងនិងម្ហូបមួយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាលះបង់ក្រឹត្យវិន័យ សំខាន់ៗចោលមានសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណាធម៌និងជំនឿស្មោះត្រង់ជាដើម។ អ្នកត្រូវធ្វើបែបនេះដោយ មិនខ្វះអ្នកដទៃឡើយ»។ ហើយយុត្តិធម៌និងសេចក្តីស្រឡាញ់គឺអាស្រ័យលើលូកា 11:42 ។ ហើយភាពល្អសេ ចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីស្មោះត្រង់ចេញពីអេភេសូរ 4: 9, ផលផ្លែនៃពន្លឺត្រូវបានបកប្រែដោយសារក។ មូល ហេតុដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ប្រើធាតុបីសុចរិតភាពសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ជារូបភាពនៃព្រះ គឺអាស្រ័យលើការបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់និងសាវ័ករបស់ទ្រង់ដោយស្មោះត្រង់។

ឥឡូវនេះសូមពិនិត្យឡើងវិញនូវធាតុទាំងបីនិងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ។

1) ទីមួយតួអង្គនៃសេចក្តីសុចរិត ទោះបីជាសេចក្តីសុចរិតមិនមែនជាតំណាងនៃតួអង្គរបស់ព្រះក៏ដោយក៏ - វាជាប់ទាក់ទងនឹងភាពបរិសុទ្ធដែរ។ ការពិតដែលថាដោយគ្មានការនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីសុចរិតនោះគ្មាន សេចក្តីស្លាប់ចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះទេមានន័យថាសេចក្តីសុចរិតគឺជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃអ្វីៗទាំងអស់។ អ្នកបានពន្យល់ថាសេចក្តីសុចរិតព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានបែងចែកជារឿងជាច្រើនដែលរួមមាន :1) សេចក្តីសុចរិត នៃការយល់ដឹង។ (ការគិតអំពីការប្រព្រឹត្តសីលធម៌ទាំងអស់ (ហូសេ 5: 4, 6, 14, យេរេមា 28:17) 2) សេចក្តី សុចរិតនៃការដាក់ទណ្ឌកម្ម (ព្រះយេហូវ៉ាជាមនុស្សសុចរិតដែលទ្រង់ដាក់ទោសបាប (3) (4 រពាក្យត្រ 12: 6 អែស៉ា 9:15 លេវី 9:33 លេវីវិន័យ 1:18 ដានីយ៉ែល 9:14) 5) សេចក្តីសុចរិតនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា។ (Dan 4:27 ទំនុកជំរើង 112: 3,9 ព្រហស្បតិ៍10:2)របស់អ្នកp251)

ពេលយើងពិចារណាបទគម្ពីរទាំងនោះពេលខ្លះយើងបានពិភាក្សាគ្នាច្បាស់ហើយយើងគិតថាគ្រឹះនៃសេចក្តី សុចរិតគឺជាភាពស្មោះត្រង់។ សេចក្តីសុចរិតដោយគ្មានសេចក្តីពិតនោះគឺជាការពិតគឺមិនពិត។ ដូច្នេះយើង ទទួលស្គាល់ថាយុត្តិធម៌របស់យើងសុចរិតនិងស្មោះត្រង់គឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេចក្តីសុចរិត។

2) ទីពីរតួអង្គនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា សេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានសម្តែងដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាឬ - សេចក្តីស្រឡាញ់។ នៅទីនេះសេចក្តីមេត្តាករុណាចង្អុលបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ សេចក្តីមេត្តា ករុណាដោយគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់សេចក្តីស្រឡាញ់គ្មានសេចក្តីមេត្តាគឺមិនពិត។ កន្លែងដែលសេចក្តី ស្រឡាញ់ក្នុងបទគម្ពីរត្រូវបានសម្តែងភាគច្រើនត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបរបស់បុរសជនជាតិ សាម៉ារីម្នាក់។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគាត់មានអាណិតនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ខណៈដែលគាត់បានមើល

ឃើញថាជាមនុស្សវេទនា ប៉ុន្តែជាសាសន៍សាម៉ាវីមួយ"; (លូកា 1033) នៅទីនេះ ការអាណិតអាសូរ")ἐσπλαγχνίσθη-esplanchnisthe)" មានន័យថាបេះដូងដែលនាងមានដូចជាសត្វស្លាប់មួយមើលកូនរបស់នាង ដែលកំពុងស្លាប់។ បេះដូងនេះត្រូវបានបង្ហាញដោយការឆ្លើយតបស្ម័គ្រចិត្តដែលទទួលយកសេចក្តីស្រឡាញ់ ដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ ជាការពិតនៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបនេះសាម៉ាវីដ៏ល្អគឺជាព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់។ សេចក្តីមេត្តា ករុណារបស់ទ្រង់បង្ហាញពីសេចក្តីមេត្តាករុណាដែលបានសម្តែងនៅលើឈើឆ្កាង សេចក្តីមេត្តាករុណាកើត ចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំធេងនៃព្រះវរបិតា - ជាព្រះដែលជាសេចក្តីស្រឡាញ់ស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះនិងសេចក្តីទូញសោកដែលមិនអាចនិយាយបាននៃព្រះវិញ្ញាណព្រះ។ ដូច្នេះសាវ័កប៉ូលនិយាយថា« ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមមិនធ្វើឱ្យយើងអាម៉ាស់ឡើយពីព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានចាក់ចូលក្នុងចិត្ត យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលទ្រង់ប្រទានមកយើង» (រ៉ូម 5: 5) ទោះបីជាច្បាប់បានបង្ហាញពីសេចក្តី សុចរិតពិតប្រាកដក៏ដោយ ខណៈដែលកាំបិតមុតស្រួចកាត់ផ្តាច់អ្វីមួយប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានេះនៅឯគ្រឹះ ក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីមេត្តាករុណារួមមានគូអង្គគ្មានកំណត់ពីលើពួកគេ។

គូអង្គរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងប្រភេទនៃសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជារូបភាពនៃព្រះដែលពួកគ្រីស្ទាន គួរបើកបង្ហាញ។

3) ទីបីលក្ខណៈនៃភាពស្មោះត្រង់ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាការជឿទុកចិត្តដែលជាគ្រឹះមូលដ្ឋានគ្រឹះនិងជាបូស - គល់នៃគូអង្គទាំងអស់។ បើគ្មានការបង្ហាញពីការងារដ៏ស្មោះត្រង់សេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំង អស់នឹងក្លាយជាការពិត។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យស្មោះស្ម័គ្រហើយ ព្រះអង្គប្រោសប្រទានអោយមនុស្សម្នាបានឃើញគំរោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ តើ ភាពស្មោះត្រង់កើតចេញពីណា? វាចេញមកពីព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយបទគម្ពីរនេះគឺជាការ បង្ហាញពីការទុកចិត្តទាំងអស់របស់ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ហើយដូចជាគ្រប់កិច្ចការនៃការបង្កើតការឧបត្ថម្ភការ ប្រោសលោះនិងការបំពេញសម្រេចត្រូវបានអាស្រ័យលើវាជារឿងស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគួរតែជា មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សនិងការបម្រើរបស់ទ្រង់ពីព្រោះសាររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយភាពស្មោះត្រង់និងដំណើរការដោយស្មោះត្រង់ហើយបំពេញដោយភាពស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះអ្នកធ្វើការ ព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានហៅសម្រាប់បុរសស្មោះត្រង់។ សាសនាចក្រត្រូវបានហៅសម្រាប់សសរស្តម្ភនិងគ្រឹះនៃ សេចក្តីពិត។ ច្បាប់នេះដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់និងដំណឹងល្អដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់ត្រូវបានគេចាត់ទុក ថាមិនដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាអ្នកដទៃ។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺជាគោលបំណងគោលបំណងនិងការ បញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ លើកលែងតែទស្សនៈទាំងនេះនៅក្នុងទស្សនវិស័យនៃគោលលទ្ធិរបស់ព្រះ លក្ខណៈនៃព្រះនិងគុណលក្ខណៈមិនទូទៅនិងគុណសម្បត្តិជាទូទៅជាច្រើន។ Herman Bavinck បានរៀបចំ វាដូចខាងក្រោមថា ... ព្រះក៏ពិតនិងគួរឱ្យទុកចិត្តដែរ ... គុណសម្បត្តិដ៏បូរនៃគុណធម៌របស់ព្រះគឺភាពល្អ របស់ទ្រង់។ នេះមិនត្រូវបានគេយល់នៅក្នុងន័យលីត្របូអត្ថប្រយោជន៍ទេប៉ុន្តែពិត។ សេចក្តីល្អរបស់ព្រះគឺជា ភាពល្អឥតខ្ចោះដែលជាផលបូកនៃភាពល្អទាំងអស់។ ព្រះក៏ជាឧត្តុង្គឧត្តមនៃសត្វទាំងអស់ជាបំណងនៃ

បំណងប្រាថ្នារបស់សត្វទាំងអស់ ... ។ ព្រះជាបរិសុទ្ធក៏ដូចជាល្អល្អឥតខ្ចោះខាងសីលធម៌។ ... ការជាប់ទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងភាពបរិសុទ្ធគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដែលទ្រង់សមធម៌និងយុត្តិធម៌សុចរិត vindicates សុចរិតនិងថ្កោលទោសមនុស្សអាក្រក់ ... ។ "(Herman Bavinck, កំណែទម្រង់ Dogmatic p180)" ។ ជាពិសេសគាត់បានកត់សម្គាល់តួអង្គបីជាតួអក្សរសំខាន់នៃព្រះ។ ក្នុងចំណោមពួកគេខ្ញុំចូលចិត្តរៀបចំពួកគេជាតួអង្គបីដោយសារតែការតាំងទីលំនៅរបស់ព្រះអម្ចាស់និងពួកសាវ័ក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះភាពសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់អាស្រ័យលើគម្ពីរម៉ាថាយ 23:23 ។

3) ទីបីលក្ខណៈនៃភាពស្មោះត្រង់ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាការជឿទុកចិត្តដែលជាគ្រឹះមូលដ្ឋានគ្រឹះនិងជាបូស - គល់នៃតួអង្គទាំងអស់។ បើគ្មានការបង្ហាញពីការងារដ៏ស្មោះត្រង់សេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំងអស់នឹងក្លាយជាការពិត។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យស្មោះស្ម័គ្រហើយព្រះអង្គប្រោសប្រទានអោយមនុស្សម្នាបានឃើញគំរោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ តើភាពស្មោះត្រង់កើតចេញពីណា? វាចេញមកពីព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយបទគម្ពីរនេះគឺជាការបង្ហាញពីការទុកចិត្តទាំងអស់របស់ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ហើយដូចជាគ្រប់កិច្ចការនៃការបង្កើតការឧបត្ថម្ភការប្រោសលោះនិងការបំពេញសម្រេចត្រូវបានអាស្រ័យលើវាជារឿងស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគួរតែជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សនិងការបម្រើរបស់ទ្រង់ពីព្រោះសាររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយភាពស្មោះត្រង់និងដំណើរការដោយស្មោះត្រង់ហើយបំពេញដោយភាពស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះអ្នកធ្វើការព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានហៅសម្រាប់បុរសស្មោះត្រង់។ សាសនាចក្រត្រូវបានហៅសម្រាប់សសរស្តម្ភនិងគ្រឹះនៃសេចក្តីពិត។

ច្បាប់នេះដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់និងដំណឹងល្អដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមិនដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាអ្នកដទៃ។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺជាគោលបំណងគោលបំណងនិងការបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។

លើកលែងតែទស្សនៈទាំងនេះនៅក្នុងទស្សនវិស័យនៃគោលលទ្ធិរបស់ព្រះលក្ខណៈនៃព្រះនិងគុណលក្ខណៈមិនទូទៅនិងគុណសម្បត្តិជាទូទៅជាច្រើន។ Herman Bavinck បានរៀបចំវាដូចខាងក្រោមថា ព្រះក៏ ... គុណសម្បត្តិដ៏បូរនៃគុណធម៌របស់ព្រះគឺជាភាពល្អរបស់ទ្រង់។ ... ពិតនិងគួរឱ្យទុកចិត្តដែរ នេះមិនត្រូវបានគេយល់នៅក្នុងន័យលីត្រឫអត្ថប្រយោជន៍នោះទេប៉ុន្តែពិតជា។ សេចក្តីល្អរបស់ព្រះគឺជាភាពល្អឥតខ្ចោះដែលជាផលបូកនៃភាពល្អទាំងអស់។ ព្រះក៏ជាឧត្តុង្គឧត្តមនៃសត្វទាំងអស់ជាបំណងនៃបំណងប្រាថ្នារបស់សត្វទាំងអស់ ។ ... ព្រះជាបរិសុទ្ធក៏ដូចជាល្អល្អឥតខ្ចោះខាងសីលធម៌។ ... ការជាប់ទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងភាពបរិសុទ្ធគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដែលទ្រង់សមធម៌និងយុត្តិធម៌សុចរិត vindicates សុចរិតនិងថ្កោលទោសមនុស្សអាក្រក់)" ។ ...Herman Bavinck, កំណែទម្រង់ Dogmatic p180)" ។ ជាពិសេសគាត់បានកត់សម្គាល់តួអង្គបីជាតួអក្សរសំខាន់នៃព្រះ។ ក្នុងចំណោមពួកគេខ្ញុំចូលចិត្តរៀបចំពួកគេជាតួអង្គបីដោយសារតែការតាំងទីលំនៅរបស់ព្រះអម្ចាស់និងពួកសាវ័ក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះភាពសុចរិតសេចក្តី

មេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់អាស្រ័យលើគម្ពីរម៉ាថាយ 23:23 ។

លើសពីនេះទៀតដើម្បីពង្រឹងតួអង្គទាំងបីជារូបភាពនៃព្រះយើងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវពាក្យផ្សេងគ្នាចេញមកពីការបញ្ចេញមតិផ្សេងទៀតរបស់ម៉ាថាយនិងលូកាតាមគោលបំណងនីមួយៗ។ ព្រះគម្ពីរលូកា 11:42 ចែងថា "តែពួកវាវិស៊ីអើយអ្នករាល់គ្នាវេទនាណាស់" អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខានព្រោះអ្នករាល់គ្នាយកជីវអង្គាមជីវនាងរងនិងម្តងមួយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលើយុត្តិធម៌ទេ។ អ្នកគួរតែធ្វើដូច្នេះដោយមិនខ្វល់ពីអ្នកដទៃ។ (ទំនុកតម្កើង 33: 5 យេរេមា 5: 1 ម៉ាកា 6: 8 សាការី 7: 9) ហើយទំនុកតម្កើងរបស់ដាវីឌបានសរសើរតម្កើងព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បនិងភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ នៅពេលយើងរៀបចំគំនិតទាំងនេះយើងឃើញថាការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាធាតុសំខាន់បំផុតនៃការបង្កើតនិងពួកវាបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រហើយវាក៏ជាកង់ដែលពួកគេបានជម្រុញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការប្រោសលោះ។ បន្ទាប់ពីដំណឹងល្អចេញមកពីព្រះការខ្វល់ខ្វាយចំបងរបស់ព្រះអម្ចាស់និងសារកត្រូវបានដាក់លើការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះដែលជាសារៈសំខាន់នៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយតួអក្សរនៃការបន្តរវាងគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

តម្រូវការនៃច្បាប់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់មិនត្រូវបានបំផ្លាញនោះទេប៉ុន្តែបានបន្តនៅក្នុងដំណឹងល្អហើយត្រូវបានបង្ហាញឱ្យកាន់តែស្រស់ស្អាតហើយចុងក្រោយការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញថាជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។

ហើយការពិតដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់ដោយសារតែវាគឺជាគោលដៅចុងក្រោយនៅក្នុងខ្សែប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ។ ថ្វីបើសារកបានប្រើពាក្យផ្សេងទៀតសម្រាប់ពួកគេក៏ដោយពួកគេបានខិតខំឆ្ពោះទៅរកចក្ខុវិស័យនៃការស្ថាបនាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះបន្តិចម្តងៗ។

[សាស្ត្រាចារ្យបង្រៀនទី ២]

**ការសិក្សាអំពីការលូតលាស់របស់ក្រុមជំនុំនិងវិធីសាស្ត្រ នៃការអធិប្បាយនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការដោយលោក
បណ្ឌិតប៊ូលហាន**

បណ្ឌិតប៊ូលហានគឺជាបណ្ឌិតនៃការបង្រៀននិងទ្រឹស្តីដែលអាចមើលឃើញហើយលោកក៏ធ្លាប់បម្រើការជាប្រធានមូលនិធិបេសកកម្មកម្ពុជា (ស៊ីអឹមអេស ២ CMF) ។

ផ្នែកទីពីរ

ជំពូក ១ តើអ្វីទៅជាការផ្សាយដំណឹងល្អ?

យើងតែងតែបង្រៀនថាយើងគួរតែក្លាយជាគ្រីស្ទានដែលមានភាពចាស់ទុំតាមរយៈសេចក្តីស្រឡាញ់ការលះបង់និងការបំរើវាគឺជាប្រព័ន្ធដើម្បីទម្លាក់ចូលក្នុងជីវិតគ្រីស្ទាន។ សកម្មភាពនោះត្រូវបានបំផុតគឺបង្រៀនឱ្យពុះទឹកដោយមិនមានគោលបំណង។ ប្រសិនបើទឹកពុះយើងគួរតែដាក់ការហ្វូនិងតែបែតងណាមួយចូលទៅក្នុងនោះ។ ប្រសិនបើទឹកបានដល់១០០អង្សាដាំឱ្យពុះជាបន្តបន្ទាប់មកទៀតវានឹងត្រូវកាត់បន្ថយហើយឆ្នាំងនឹងត្រូវបានខាប់។ ការផ្សាយដំណឹងល្អគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយហេតុអ្វីខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អអ្វីដែលខ្ញុំប្រកាស។ វាមានន័យថាដើម្បីដោះស្រាយគោលបំណងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អនិងគោលដៅ។ អ្វីដែលព្រះប្រទានដល់យើងគឺត្រូវបោះចោលអ្វីៗទាំងអស់ដែលសាតាំងបានផ្តល់ឱ្យយើង។ ហើយកាន់ដំណឹងល្អបន្ទាប់មកតើអ្វីដែលសាតាំងបានផ្តល់ឱ្យយើង? គឺជាជីវិតគិតតែពីខ្លួនឯងកិត្តិយសជីវិតកណ្តាលអំនួតជីវិតជីវិតសម្ភារៈនិយមនិងជីវិតកណ្តាលជោគជ័យ។ ទាំងនេះគឺជាជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់មនុស្សដែលមិនមែនជាគ្រីស្ទាននិងមនុស្សដែលកាន់សាសនាទាំងអស់។

បើយើងនៅម្នាក់យើងមិនអាចផ្សាយដំណឹងល្អបានទេ។ បន្ទាប់មកតើព្រះបានប្រទានអ្វីដល់យើង? ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទាននរករបស់ព្រះជាម្ចាស់និងភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ការផ្សាយដំណឹងល្អសំរាប់មនុស្សដែលគិតតែពីជីវិតខ្លួនឯងជាជីវិតគិតជាកណ្តាលសម្ភារៈនិងជីវិតកណ្តាលនៃភាពជោគជ័យដើម្បីណែនាំព្រះគ្រីស្ទដែលជាពន្លឺនៃជីវិតហើយធ្វើអោយពួកគេរីករាយនឹងព្រះគ្រីស្ទនិងរស់នៅជាមនុស្សដែលរីករាយនឹងនគរព្រះនិងពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាមិនគ្រាន់តែណែនាំក្រុមជំនុំយើងហើយប្រកាសគ្រូគង្វាលដល់ពួកគេទេ។

ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាបេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើលោកិយ។ (ម៉ាថាយ ២៨: ១៨-២០, ម៉ាកុស ១៦: ១៥-២០, លូកា ២៤: ១៣-៣៥ យ៉ូហាន ២១: ១៥-១៧ កិច្ចការ ១: ៨) ។

ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាមហាបេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលព្រះអម្ចាស់នៅតែមាននិងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ មានការនិយាយទោះបីថាជាកូនដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ក៏ដោយបើឪពុករបស់គាត់បានស្តាប់ហើយបានប្រព្រឹត្តអ្វីមួយចំពោះគាត់គ្មាននរណាម្នាក់អាចស្តាប់បង្គាប់បានទេ។ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាបទបញ្ញត្តិមួយប៉ុន្តែជាការបញ្ជានិងព្រះទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ (ម៉ាថាយ ២៨: ១៨-២០) ក្រុមជំនុំ មិនអាចមើលងាយបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ហើយមិនអាចមិនស្តាប់តាមបានទេ។ សូមក្រឡេកមើលមីល ២៨: ១៨-២០

(ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកមានព្រះបន្ទូលនឹងគេថា គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ហើយលើផែនដីផង។ ដូច្នេះ ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះហើយបង្រៀន ឲ្យគេកាន់តាម

គ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជាពេលវែង ដែរដរាបដល់បំផុតកល្យាណមែន។)

នៅទីនេះយើងសង្កេតមើលកិរិយាសព្វបួនគឺ១.ចេញលើផែនដី២.បញ្ចុះបញ្ចូលសិស្ស៣.ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យគេ ៤.បង្រៀនគេ។

នេះគឺជាអាថ៌កំបាំងដ៏ជ្រាលជ្រៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អមិនធ្វើនៅក្នុងព្រះវិហារទេប៉ុន្តែនៅខាងក្រៅ។ និយាយម៉្យាងទៀតសកម្មភាពនៅក្នុងព្រះវិហារការថ្វាយបង្គំព្រះការសិក្សាការបំរើការប្រកបការថ្វាយតង្វាយ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ប្រតិបត្តិការធំបំផុតរបស់ព្រះវិហារគឺការផ្សាយដំណឹងល្អនិងបេសកកម្មនៅខាង ក្រៅព្រះវិហារ។ ជាការពិតការថ្វាយបង្គំការដាក់តង្វាយការបម្រើនិងការបណ្តុះបណ្តាលភាពជាសិស្សគឺមាន ទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដោយសារការផ្សាយដំណឹងល្អនិងបេសកកម្មមិនដំណើរការប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពនោះព្រះវិហារនឹងមិនត្រូវក្លាយទៅជាទឹកបិទជិតហើយបន្ទាប់មកទឹកដែលបិទជិតនឹងមានក្លិន។ បើមិនដូច្នេះបញ្ហានឹងកើតឡើងព្រោះព្រះវិហារមានការបែងចែកនិងការបែកគ្នាច្រើនពិបាករកការផ្សាយ ដំណឹងល្អព្រោះវាជាទឹកបិទជិត។ ព្រះវិហារដែលបែកបាក់បង្ហាញពីការស្លាប់នៃការផ្សាយដំណឹងល្អហើយ នគរបស់សាតាំងនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យសកម្ម។

នៅពេលដែលយើងសង្កេតមើលសារមួយចំនួនដែលព្រះបានប្រទានដល់អេសេគាលដែលជាហោរានៅ សម័យដំបូងយើងអាចឃើញភាពបន្ទាន់នៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។

ចូរយើងពិនិត្យឡើងវិញនូវ អេសេគាល ៣:១៨ “កាលណាអញប្រាប់ដល់មនុស្សអាក្រក់ថា ឯងនឹងត្រូវស្លាប់ ជាពិត នោះបើឯងមិនទៅប្រាប់គេ ឬប្រាមប្រាប់មនុស្សអាក្រក់នោះ ឲ្យលះបង់ផ្លូវអាក្រក់របស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យ បានរួចជីវិត យ៉ាងនោះមនុស្សអាក្រក់នឹងស្លាប់ក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនមែន តែអញនឹងទារឈាមរបស់គេពី ដៃឯងវិញ”។

វាហាក់ដូចជាពាក្យអាក្រក់ណាស់តើយើងអាចផ្សាយដំណឹងល្អដល់អ្នកជិតខាងដោយរបៀបណា? ដំបូង យើងគិតថាមិនមែនជាគ្រីស្ទានហើយធ្វើឱ្យពួកគេស្តាប់ដំណឹងល្អ។ នេះគឺជាបទដ្ឋាននៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ហើយធ្វើឱ្យសមាជិកក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់យើងស្តាប់ដំណឹងល្អ។ នៅពិធីបុណ្យរំលងជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ទាំងអស់បានយកឈាមនៃសេចក្តីតាំងសញ្ញាហើយជនជាតិអេស៊ីបទាំងអស់បានស្តាប់តាម។ កូនប្រុសច្បងអ៊ី ស្រាអែលទាំងអស់នៅរស់ហើយកូនប្រុសរបស់ជនជាតិអេស៊ីបបានស្តាប់។ នេះគឺជាចំណុចខុសគ្នាវាជា ចំណុចប្រុងប្រយ័ត្នសំខាន់របស់យើងដែលពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះយើង ដាក់គោលបំណងផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីនេះ។

1. ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺដើម្បីបញ្ចាំងពន្លឺទៅក្នុងទីងងឹត។

ឥឡូវនេះយើងឃើញចលនានៃការផ្សាយដំណឹងល្អខុសច្រើនណាស់។ ថ្ងៃមួយពេលខ្ញុំកំពុងរង់ចាំខ្សែស្រឡាយបុរសម្នាក់បានអោយក្រដាសផ្សាយដំណឹងល្អដល់ខ្ញុំហើយប្រាប់ខ្ញុំអោយដាស់តឿនខ្ញុំអោយឡើងទៅ ឋានសួគ៌ដោយជឿលើព្រះយេស៊ូវ។ បន្ទាប់ពីនោះគាត់បានយកប្រអប់តងាយមួយមកខ្ញុំហើយបង្ខំខ្ញុំឱ្យដាក់ តងាយមួយ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានបន្ទុកហើយអ្នកផ្សេងទៀតក៏អាចមានអារម្មណ៍ដែរ។ ហើយនៅ ពេលគាត់ត្រឡប់មករកខ្ញុំវិញហើយនិយាយរឿងខ្លះមកខ្ញុំជាបន្តបន្ទាប់ទោះបីខ្លឹមសាររបស់គាត់មិនខុសត្រង់ ទឹកមុខចម្លែកក៏ដោយ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាគាត់មានបញ្ហាខាងវិញ្ញាណខ្លះនៅក្នុងគាត់ទោះបីជាគាត់បាន ប្រកាសពីការផ្សាយដំណឹងល្អក៏ដោយ។ ផ្ទុយទៅវិញគាត់បានរារាំងផ្លូវនៃការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ទោះបីយ៉ូណា សបានទៅនីនីវេហើយស្រែកឲ្យចេញមករកគ្រោះកាចឆាប់ៗហើយលោកយ៉ូហានបាទីស្ទបានពាក់អាវស្បែក អូដូហើយស្រែកនៅវាលរហោស្ថានតែពេលនេះមិនមែនជាពេលតែមួយទេ។ សកម្មភាពទាំងនេះរារាំងទ្វារនៃ ការផ្សាយដំណឹងល្អ។ កាលពីមួយឆ្នាំមុននៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងរង់ចាំយន្តហោះនៅច្រកចូលបុរសម្នាក់បាន មករកខ្ញុំហើយសួរសុខទុក្ខខ្ញុំហើយក៏ស្រែកឡើងថា“ព្រះយេស៊ូវជាផ្លូវទៅឋានសួគ៌ឋានបើមិនជឿជឿព្រះ យេស៊ូវទេអ្នកនឹងត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងនរក។ ទោះបីជាខ្លឹមសាររបស់គាត់ល្អណាស់គាត់បានធ្វើបាបមនុស្សជាច្រើន ។ ហើយនៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូងនៅពេលដែលទីក្រុងថ្មីត្រូវបានបង្កើតឡើងមានបដិច្ចនូវ១០ដែល ដាក់នៅតាមដងផ្លូវ។ ក្នុងចំណោមពួកគេបដិច្ចនូវប្រាំពីរអាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ។ ពួកគេមិនបានជូន ដំណឹងអំពីការរស់ឡើងវិញនោះទេប៉ុន្តែបានប្រកាសពីព្រះវិហារ។ វាជារឿងធម្មតាទេដែលអ្នកមិនជឿមើល មកពួកគេពួកគេនឹងមានបញ្ហាបេះដូង។ នៅក្នុងមាតិកាយើងអាចមើលឃើញ“ក្រុមជំនុំរបស់យើងមានព្រះ បន្ទូលល្អ។ តើព្រះវិហារនៅកន្លែងណាដែលមិនមានពាក្យល្អ? វាមានន័យថាដើម្បីអំពាវនាវឱ្យសមាជិកក្រុម ជំនុំផ្សេងទៀតប៉ុន្តែវាជាឧបសគ្គនៃការផ្សាយដំណឹងល្អដល់អ្នកជិតខាង។

តើយើងគួរផ្សាយដំណឹងល្អយ៉ាងដូចម្តេច? ប្រសិនបើយើងចូលទៅក្នុងតំបន់ហាមឃាត់ក្នុងតំបន់នោះ សមាជិកក្រុមជំនុំនឹងយល់ពីអត្ថន័យនោះគឺដើម្បីក្លាយជាអ្នកយាមដែលធ្វើអោយតំបន់នោះមានសកម្មភាព។ ហើយដើម្បីដោះស្រាយគោលបំណងច្បាស់លាស់និងដើម្បីរកព្រលឹងចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់សាតាំងគឺការ ផ្សាយដំណឹងល្អ។ នៅទីនេះយើងគួរតែគិតពីអនាគតរបស់មនុស្សនិងក្រុមជំនុំនិងប្រទេសមួយ។ លោកប៊ីលី ហាន់ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញខាងផ្សាយដំណឹងល្អបាននិយាយបែបនេះ។ ប្រសិនបើព្រះវិហារដើរតាមលំនាំបច្ចុប្បន្ន ក្នុងរយៈពេល២៥ឆ្នាំគ្រីស្ទសាសនាអាចនឹងថយចុះ។ ដូច្នេះយើងមិនគួរអនុវត្តតាមវិធីសាស្ត្របច្ចុប្បន្នទេ។ យើងគួរតែធ្វើឱ្យសិស្សផ្សាយដំណឹងល្អដឹងច្បាស់ពីដំណឹងល្អ។

2. ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺស្វែងរកមនុស្សដែលព្រះបានជ្រើសរើស។ (កិច្ចការ ១៣:៤៨)
ទោះបីខ្ញុំនិយាយនៅក្នុងជំពូកទី៤ក៏ដោយក៏ព្រះជាម្ចាស់បានលាក់បាំងមនុស្សដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស នៅក្នុងបច្ចុប្បន្ន។ ដូច្នេះការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាការងាយស្រួលក្នុងការស្វែងរកកំណប់ទ្រព្យ។

(កិច្ចការ ១៣:៤៨ កាលពួកសាសន៍ដទៃបានឮដូច្នេះ នោះគេមានសេចក្តីអំណរ ហើយក៏សរសើរព្រះបន្ទូល នៃព្រះអម្ចាស់ ចំណែកអស់អ្នកដែលត្រូវបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នោះក៏បានជឿ)។

ទោះបីនៅទីនោះអាចពិភាក្សានិងជជែកវែកញែកមនុស្សដែលព្រះបានជ្រើសរើសក៏មិនមានដែរ។នៅសម័យ បច្ចុប្បន្ននេះបើទោះបីជាទ្រឹស្តីបានរីកចម្រើនហើយការផ្សាយដំណឹងល្អជាច្រើនត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុង ផែនការព្រះមិនផ្ដោតលើពួកគេទេ។ «អស់អ្នកណាដែលបានត្រូវតែងតាំងឲ្យទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក៏ជឿ ដែរ»។ពួកសិស្សដែលបានរស់នៅជាមួយព្រះយេស៊ូវជាមួយគ្នាទោះបីពួកគេបានមកពីអ្នកនេសាទត្រីសមុទ្រ កាលឡើពួកគេបានស្វែងរកព្រលឹងដែលបានជ្រើសរើសហើយបានជូនដំណឹងអំពីសារហើយធ្វើឱ្យព្រលឹង បានរស់ឡើងវិញប៉ុន្តែអ្នកទ្រឹស្តីសហសម័យពិភាក្សាអំពីការផ្សាយដំណឹងល្អនៅការិយាល័យនិងថ្នាក់រៀន ហើយបានបង្ហាញវិធីសាស្ត្រប៉ុន្តែពួកគេបានបាត់បង់វត្តមាននៃការផ្សាយដំណឹងល្អយ៉ាងក្រៀមក្រំ។

ជួបជាមួយភីលីពនិងមន្ត្រី(៨:២៦-៤០)សូលនិងអាណានាស (កិច្ចការ ៩: ១-១៥) ពេត្រុសនិងកូនេលាស (កិច្ច ការ១០:១១ប៉ូលនិងលីដា(កិច្ចការ១៦:១៣;១៥)ប៉ូលហើយអ្នកយាមនៅពន្ធនាគារភីលីពគឺជាពរជ័យដែល អាចត្រូវបានធ្វើឡើងនៅកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អ(កិច្ចការ១៦:២៧-៣១) ដូច្នេះសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អមិន មែនជាអ្វីដែលយើងធ្វើទេប៉ុន្តែអ្វីដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើងវាងាយស្រួល។(កិច្ចការ១:៨)ប្រសិនបើប៉ូលមិន បានជាប់គុកនៅពន្ធនាគារភីលីពនិងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់បានសង្គ្រោះនៅឯណា? ឆ្នាំបានរក្សាគុកក្នុងមួយ ជីវិតរបស់គាត់អាចនឹងត្រូវបញ្ចប់។

ថ្ងៃមួយដូចដែលខ្ញុំបាននាំក្រុមផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំទៅកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អ។នៅពេលនោះក្រុមជំនុំ របស់យើងមានក្រុមផ្សាយដំណឹងល្អដែលបានទៅកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អនៅរាល់ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់បន្ទាប់ ពីថ្ងៃរសៀល។ហើយពួកគេក៏ផ្តល់ទីបន្ទាល់ពីលទ្ធផលនៃការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ពួកគេជាសាធារណៈផង ដែរ។ជាការពិតខ្ញុំដែលជាគ្រូគង្វាលជាន់ខ្ពស់មិនបានឈប់សម្រាកទេប៉ុន្តែបានទៅកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អ ជាមួយគ្នាហើយដឹកនាំចលនានៃការទទួលយកហើយធ្វើឱ្យមានការភ្ញាក់ផ្អើលដែលយើងបាននាំមកនូវលទ្ធ ផលដែលយើងធ្វើព្រលឹងចំនួន 3000 នាក់ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ។

មនុស្សដែលបានទៅកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អតែងតែមានអារម្មណ៍ថាវាជាការប្រយុទ្ធខាងវិញ្ញាណ។ក្នុងរយៈ ពេលមួយបន្ទាប់ពីខ្ញុំធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ទទួលយកព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គាត់គាត់បានសារភាពថា " ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមករកខ្ញុំនៅពេលដំបូងព្រោះអ្នកខ្លះនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំបានស្លាប់ដោយគ្មានព្រះ យេស៊ូវ"។បន្ទាប់មកខ្ញុំមានអារម្មណ៍សោកសៅហើយដឹងច្បាស់ពីសមិទ្ធផលនៃកិច្ចការ១៣:៤៨«ហើយនៅ ពេលដែលពួកសាសន៍ដទៃបានលឺសេចក្តីនេះពួកគេក៏អរសប្បាយហើយលើកតម្កើងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអ ម្ចាស់ហើយអស់អ្នកដែលត្រូវបានតែងតាំងឲ្យទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចក៏ជឿដែរ។ទោះយ៉ាងណាបុរស ម្នាក់ទោះបីខ្ញុំបានព្យាយាមប្រកាសដំណឹងល្អយ៉ាងណាគាត់មិនបានប្រែចិត្តបានសារភាពថា"មិនអីទេទៅ ឋាននរកសូមកុំនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូវជាមួយខ្ញុំ។និយាយម្យ៉ាងទៀតស្ថានភាពនេះបានកើតឡើងនៅកន្លែង

នៃការផ្សាយដំណឹងល្អៗនៅទីនេះខ្ញុំមិនអះអាងពីភាពគ្មានប្រយោជន៍នៃការបង្រៀនអំពីការផ្សាយដំណឹងល្អ (បេសកកម្ម) និងបណ្តុះបណ្តាលដោយផ្ដោតលើកន្លែងផ្សាយដំណឹងល្អនោះទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានគង់នៅជាមួយសិស្សរបស់ទ្រង់ជាមួយគ្នាហើយចុងក្រោយទ្រង់បានបញ្ជូនពួកគេទៅកន្លែងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អដោយផ្តល់អំណាចឱ្យជាសះស្បើយដ៏ធំនិងបណ្តេញអារក្ស(ម៉ាថាយ ១០:១) ព្រោះឈុតនាក់នៃការផ្សាយដំណឹងល្អត្រូវបានកាន់កាប់ដោយសាតាំង។ ដូច្នេះបើគ្មានការបញ្ជូនការផ្សាយដំណឹងល្អការបណ្តុះបណ្តាលគ្មានប្រយោជន៍ទេបើគ្មានការបញ្ជូនការបណ្តុះបណ្តាលគឺមានគ្រោះថ្នាក់។ វាជាកិច្ចការឈុតនៃការផ្សាយដំណឹងល្អមិនត្រូវបានបង្ហាញដោយទ្រឹស្តីនៃការបង្រៀនទេ។ វិស័យនិងទ្រឹស្តីគឺជាគំនិតខុសគ្នា។ ជាអកុសលប្រជាជនដែលបានគាំទ្រលោក Trump នៅថ្ងៃទី៦ ខែមករាឆ្នាំ២០២១ បានចូលទៅក្នុងអគាររដ្ឋសភាជាតិអាមេរិកនិងបង្កើតព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ធំមួយដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមប្រូតេស្តង់ផ្សាយដំណឹងល្អខ្លាំងបំផុតគឺលោកហ្វ្រង់គ្លីនហាំហាមដែលបានគាំទ្រលោក Trump ។ ដូចដែលយើងបានដឹងហើយថាគាត់ជាកូនប្រុសរបស់ប៊ីលីប្រែហាម។ គាត់មិនបានធ្វើឱ្យអាម៉ាស់មុខឪពុករបស់គាត់ដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អពេញមួយជីវិតរបស់គាត់គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល

3. ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺដើម្បីទទួលព្រះអេម៉ាញ៉ូអែល។ (ម៉ាថាយ ២៨:២០)

ព្រះអម្ចាស់បានទុកមហាបេសកកម្មដ៏ធំជាព្រះទ័យរបស់ទ្រង់ចំពោះយើងហើយបានសន្យាថា «ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជារៀងរហូត»។ ទោះបីជាមានអ្នកណាម្នាក់សួរថាព្រះនៃអេម៉ាញ៉ូអែលផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពនៅពេលផ្សាយដំណឹងល្អក៏ដោយតាមពិតអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អជួបប្រទះព្រះអេម៉ាញ៉ូអែល។ ដូច្នេះពួកសិស្សដែលខកចិត្តមុនព្រឹត្តិការណ៍នៃឈើឆ្កាងបានលះបង់ខ្លួនគេដើម្បីប្រកាសពីឈើឆ្កាងនិងការរស់ពីសុគតរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ហើយបានសង្កត់ធ្ងន់ថា "អ្នកបានសម្លាប់ព្រះយេស៊ូវ" ឥឡូវអ្នកគួរតែប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នកហើយទទួលការលើកលែងទោស។

(កិច្ចការ ២:២២-២៤) តើព្រះអេម៉ាញ៉ូអែលដែលពួកសាវ័កបានឆ្លងកាត់គឺជាអ្វី? ប្រសិនបើពួកគេមានការមិនជឿតើធ្វើដូចម្តេចអាចប្រកាសសារដ៏អស្ចារ្យបែបនេះនៅចំពោះមុខសត្រូវនៃឈើឆ្កាង? ដូច្នេះអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អផ្តល់ឱ្យយើងនូវព្រឹត្តិការណ៍គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ជាងមុនហើយផ្តល់នូវសកម្មភាពថ្មីនៃសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណសម្រាប់ព្រះឱ្យនៅជាមួយពួកគេ។

[សាស្ត្រាចារ្យបង្រៀន ២]

ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ
បង្រៀនដោយ លោកស្រីបណ្ឌិត ប្រាស អូ

លោកស្រីបណ្ឌិត ប្រាស អូ មានការអប់រំគ្រីស្ទាន Ph. D. និងផ្នែកតន្ត្រីក្នុងព្រះវិហារ MA

[ផ្នែកទី ៤]

III. ការអប់រំគ្រឹះស្ថាននៅរយៈពេលកណ្តាល

នៅឆ្នាំ៤៧៦នៃគ.សដោយការលុកលុយយ៉ាងយោរយោរបស់ចក្រភពរ៉ូមត្រូវបានបំផ្លាញហើយបន្ទាប់មកការអប់រំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំង។ ជាពិសេសប្រព័ន្ធអប់រំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ ជាពិសេសប្រព័ន្ធអប់រំត្រូវបានបិទហើយជាធម្មតាសំណួរនិងចម្លើយនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងសាលាបង្រៀនសាសនាត្រូវបានបិទ។ ទាំងនេះបានឆ្លងកាត់នៃពេលវេលាសម្រុះសម្រួល។ បាតុភូតបែបនេះត្រូវបានរក្សាទុករហូតទាល់តែមានចលនារស់ឡើងវិញនៃបណ្ឌិត្យសភានិងការអប់រំដែលផ្ដើមដោយស្តេចដ៏អស្ចារ្យគឺលោកណាលីស (ចុងឆ្នាំទី ៨ នៃ គ.ស) ត្រូវបានកើតឡើង។ មានតែនៅក្នុងពេលនេះទេដែលមានប្រព័ន្ធអប់រំពិសេសដែលមានដូចជា៖ សាលា វគ្គអាម រាម និងសាលាព្រះវិហារត្រូវបានកើតឡើង។

១ សាលានៃព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យនិងសាលាគ្រឹះស្ថាន

នៅតំបន់ខ្លះប្រព័ន្ធពង្រីកការអប់រំនៅក្នុងព្រះវិហារត្រូវបានបង្កើតឡើង ប្រធាននៃព្រះវិហារបានគ្រប់គ្រងពួកគេហើយពួកគេបានអប់រំក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ នេះគឺជាសាលាព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យ។ នេះជាមុខវិជ្ជាសំរាប់មនុស្សទូទៅចំនួន ៧ មុខវិជ្ជាដែលមាន៖ ៤ មុខវិជ្ជា គណិតវិទ្យា ធរណីមាត្រ តារាវិទ្យា តន្ត្រី និងមុខវិជ្ជា ៣ ទៀតគឺ វេយ្យាករណ៍ តក្កវិជ្ជា វោហារសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែសាលានេះត្រូវការសម្រាប់សិស្សពីរបីនាក់ ជាអ្នកដែលត្រូវបានបញ្ចប់ថ្នាក់ចាក់ប្រេងតាំងជាសង្ឃ។ វគ្គអាមមួយចំនួនបានបង្រៀនមុខវិជ្ជាទូទៅ ដោយមានកាតព្វកិច្ចហើយបន្ទាប់មកការអប់រំវគ្គតាមវគ្គអាមត្រូវបានចាប់ផ្តើម។ នេះជាដំណើរការនៃការអប់រំចំនួនពីរប្រភេទគឺ ទីមួយថ្នាក់ដែលត្រូវបានអប់រំសម្រាប់មនុស្សដែលបានក្លាយជាព្រះសង្ឃនិងមានការយកចិត្តទុកដាក់សិក្សាព្រះគម្ពីរហើយថ្នាក់មួយទៀតគឺមនុស្សទូទៅដែលចង់រៀននៅសាលាវគ្គ ។

២ និមិត្តរូបនិងភាពអាចកំបាំង

មនុស្សភាគច្រើនដែលមិនមែនវគ្គមាននៅសាលាព្រះវិហារនិងសាលាវគ្គអាមដែលមិនអាចជួយខ្លួនឯងរៀនដោយប្រយោលតាមរយៈការតុបតែងនិងទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ។ ពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់លើទំនាក់ទំនងដែលជាផ្លូវ ដែលខ្លាំងជាងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នៅទីនេះនិមិត្តរូបនិងភាពអាចកំបាំងមានប្រាកដនៅលក្ខណៈបីយ៉ាងដូចខាងក្រោម៖

- ទីមួយ ពួកគេបានពង្រីកចំណុចសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងដែលប្រជាជនអាចទទួលយកបានថាជាអត្ថន័យអាចកំបាំងនិងវេទមន្ត ប៉ុន្តែពួកគេបានកាត់បន្ថយចំណុចសំខាន់នៃការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
- ទីពីរ ពួកគេបានយល់ពីគោលបំណងនៃទំនាក់ទំនងនិងបានយល់អត្ថន័យនូវចំណុចសំខាន់ដែលជាទស្សនវិស័យនៃការអត់អាន។ ទីបី ពួកគេបានសង្កត់ធ្ងន់លើភាពចាំបាច់នៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ទារកដើម្បីស្តារលក្ខណៈដើមចេញពីអំពើបាបដើម។

៣ ការលេចឡើងនៃសាកលវិទ្យាល័យនិងការអភិវឌ្ឍខាងសាសនវិទ្យា

នៅដើមសតវត្សរ៍ទី ១១ ជាថ្ងៃនៃភាពងងឹតបានបាត់បង្គិចម្តងៗ ។ មុខវិជ្ជាចំនួនបីគឺ សាសនវិទ្យា ច្បាប់ក្រឹត្យវិន័យ និងវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបានបង្រៀនដោយអ្នកប្រាជ្ញនិងគ្រូកម្រិតខ្ពស់។ នេះបានក្លាយជាប្រភពដ៏ធំនៃសាកលវិទ្យាល័យ។ នៅឆ្នាំ ១៧៧០ សាកលវិទ្យាល័យត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅបារាំងបារីសនិង អ៊ីតាលី បូលណា។ល។ ជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍសាកលវិទ្យាល័យនេះសាលាព្រះវិហារនិងសាលាវត្តនៅក្នុងព្រះវិហារត្រូវបានចុះខ្សោយ។ នៅសកលវិទ្យាល័យសាសនវិទ្យាត្រូវបានបង្កើតមុខវិជ្ជាសិក្សាជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ។

IV. ការអប់រំគ្រីស្ទាននៅសម័យមុន

បន្ទាប់ពីរយៈពេលក្រោយមកនៃសតវត្សរ៍ទី ១៤ ការរុះរើឡើងវិញបានកើតឡើងនៅចំកណ្តាលប្រទេសអ៊ីតាលីដើម្បីស្វែងរកតួអក្សរបរិសុទ្ធពីបុរាណម្តងទៀត។ ចរន្តបែបនេះបានអនុវត្តតួនាទីមួយចំនួនដើម្បីផ្លាស់ប្តូរចរន្តអប់រំ។ ការកំនែទម្រង់របស់ ម៉ាទីនលូទេ បានធ្វើឱ្យរង្គោះរង្គើមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃទម្រង់អប់រំដែលមានលក្ខណៈដូចជាគំរូនិងនិមិត្តរូបនៅក្នុងព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងនៅពេលនោះ។ ពួកគេទទួលបានស្លាកស្នាមអប់រំដែលថាពួកមនុស្សធម្មតាអាចវិវឌ្ឍន៍ជាវិជ្ជមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ជាមួយព្រះដោយផ្អែកលើគោលលទ្ធិរបស់សង្ឃនៃអ្នកជឿទាំងអស់។ នៅទីនេះបទគម្ពីរត្រូវបានបកប្រែជាធម្មតាអាចអានដោយផ្ទាល់ហើយបន្ទាប់មករបៀបរបស់នៅរបស់មនុស្សដែលជាកន្លែងនៃការអប់រំត្រូវបានបង្កើតឡើង។ លោកលូទេ មិនត្រឹមតែបានផ្តល់នូវឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យតាមរយៈតុល្យភាពនៃឱកាសការអប់រំក្នុងការអនុវត្តការអប់រំសាធារណៈប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែថែមទាំងបានដាស់តឿនផងដែរ។

ប្រព័ន្ធចាំបាច់នៃសាលាតាមរយៈការផ្លាស់ប្តូរបទគម្ពីរចេញពីកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ។ ខាលវីន បានបង្កើតសាលាវិទ្យាល័យ Genera ហើយថែមទាំងបានផ្តល់ការអប់រំដល់សាធារណៈតាមរយៈការបង្កើតថ្នាក់ដំបូងនិងថ្នាក់ខ្ពស់។

ហើយការចូលដែលត្រីត្រូវ និងការបង្រៀនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាសិទ្ធិអំណាចដូចផ្តើមនៃការអប់រំខាងលោកីយ៍ចេញពីសិទ្ធិអំណាចសាសនា។ យោងទៅតាមច្បាប់នៃការបែងចែករវាងរបបនយោបាយនិងព្រះវិហារ សាលាខាងលោកីយ៍បានបង្ហាញ។ ជាលទ្ធផលគឺសាលាឯកជន សាលាដែលព្រះវិហារបានផ្គត់ផ្គង់និងសាលាសប្បុរសធម៌។ល។

នៅសម័យទំនើបចរន្តពីនៃគំនិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវបានធ្វើឡើងប្រឆាំងនឹងចរន្តខាងលោកីយ៍។ មួយគឺការប្រកាន់វិន័យចាស់និងមួយទៀតជាអ្នកស្រលាញ់នឹងគោរពសាសនា។ ជាពិសេសអ្នកស្រលាញ់នឹងគោរពសាសនាផ្តោតលើការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ អ្នកតំណាងគឺ J. Comenius។ គាត់ជាអ្នកដែលបានចូលរួមនៅក្នុងគ្រីស្ទាននិកាយប្រូតេស្តង់ ដែលបានចង្អុលបង្ហាញពីការគោរព ការគ្មានគោលដៅនឹង បោះពុម្ពផ្សាយដោយ *Ditactia Magna* ។ ត្រង់នេះ ចំណុចសំខាន់នៃការអប់រំគឺសង្កត់ធ្ងន់លើទំនួលខុសត្រូវនៃការអប់រំហើយជាសារៈសំខាន់នៃការប្រើចិត្តជឿ ហើយបានបកស្រាយឡើងវិញនូវជំនឿនិងព្រះវិហារគ្រីស្ទានដោយទទួលយកហេតុផល។

V. ចលនាសាលានៃថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់

នៅឆ្នាំ ១៧៨០ សាលារបស់ព្រះអម្ចាស់នៃ Raikes បានបើកផ្លូវថ្មីនៃការអប់រំគ្រីស្ទាន។ ការប្រែប្រួលឧស្សាហកម្មបានបង្កើតភាពក្រីក្រក្នុងបរិយាកាសសង្គម។ At Gloucester Raikes បានជួលគ្រូស្រ្តីដែលចូលនិវត្តន៍ ហើយបានបង្រៀនពួកគេឱ្យបង្រៀនក្មេងៗដែលត្រូវបានប្រមូលគ្នានៅថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេបង្រៀនការអាន សរសេរ គណនេយ្យ ជាមួយបទគម្ពីរ ហើយចូលរួមជាមួយគ្នាក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះ ឲ្យទៅព្រះវិហារ។ ដោយមានប្រសិទ្ធភាពត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាវាបានផ្សព្វផ្សាយដល់អ្នកដទៃទៀតដោយជំនួយពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ។ នៅឆ្នាំ ១៧៨៥ សមាគមនៃសាលារបស់ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នៅពេលនេះសាលារបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជាសកម្មភាពអប់រំដែលប្រតិបត្តិដោយអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត។

ចលនាសាលានៃព្រះអម្ចាស់បានផ្លាស់ទៅអាមេរិកភ្លាមៗ នៅឆ្នាំ ១៧៨០ សមាគមសាលានៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅទីក្រុង Philadelphia ។ នៅពេលដំបូងព្រះវិហារបានប្រមូលកុមារក្រីក្រនិងបង្រៀនអក្ខរកម្មនិងសាសនា។ បន្ទាប់មកនៅចុងឆ្នាំ ១៨២០ វាត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាទិដ្ឋភាពថ្មីដោយដើរជាមួយចលនាភ្ញាក់រលឹកដ៏អស្ចារ្យជាដំបូងសាលាត្រូវបានអភិវឌ្ឍទៅជាគោលបំណងសម្រាប់ថ្នាក់ត្រៀមនៃការប្រែចិត្តជឿ និងថ្នាក់បង្រៀនព្រះគម្ពីរ។ ហើយកម្មវិធីសិក្សានៃអត្ថបទរួមគ្នាត្រូវបានបង្កើតឡើងនិងត្រូវបានបំពាក់នៅរបៀបអប់រំ។

តាមរយៈច្រកចូល H. Bushnell ចលនាកណ្តាលនៃការជំរុញបានធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរបែបបទ។ គាត់បានចង្អុលបង្ហាញថាបញ្ហានៃការយល់ដឹងរបស់កុមារតាមរយៈអាហារូបត្ថម្ភរបស់គ្រីស្ទានត្រូវបានសរសេរដោយគាត់។ និយាយម៉្យាងទៀតកុមារមុនពេលការប្រែចិត្តជឿ អាចប្រែចិត្ត ហើយក្រុមគ្រួសារគឺជាកន្លែងផ្សព្វផ្សាយនៃព្រះគុណហើយគាត់ក៏បានស្នើសុំកត្តាលម្អិតសម្រាប់អាហារូបត្ថម្ភរបស់គ្រីស្ទានវិស័យ។ នៅក្នុងចរន្តនេះចូលទៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី ២០ ចលនាសាលានៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានបង្កើតជាប្រែប្រួលជាច្រើន។

[សេចក្តីបញ្ចប់]

ស្ថានភាពនៃការបិទខ្ទប់ក្នុងបញ្ហា ភូរិត-១៩ ដែលខ្ញុំបានជួបប្រទះនៅក្នុងជីវិតដំបូងរបស់ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យចិត្តខ្ញុំឯងដិតសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចអវិជ្ជមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ បន្ទាប់មកការងារសំខាន់គឺប្រមូលផ្តុំការប្រជុំអធិស្ឋាននិងសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅពេលវេលាដែលត្រូវដោះស្រាយ។ យើងមានការអធិដ្ឋានចំនួន ៤ គឺ ទី១ បើកទ្វារនៃការផ្សាយដំណឹងល្អស៊ីអ៊ីអេមអេហ្វ, ទី២ ការការពារបុគ្គលិកព្រះវិហាររបស់យើងពីគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ, ទី៣ ដកយកជំងឺ ភូរិត-១៩ ចេញពីប្រទេសកម្ពុជានិងពិភពលោកទាំងមូលនិង ទី៤ ការទទួលបានអំណាចព្យាបាលនិងការចាក់បំពេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ក្នុងស្ថានភាពនេះហើយបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងបន្ទប់ខ្ញុំដើម្បីធ្វើការអធិដ្ឋាន។

ឥឡូវនេះដូចដែលខ្ញុំបានសង្កេតឃើញលទ្ធផលខ្ញុំដឹងថាព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដាបំផុតរបស់យើងទ្រង់បានឆ្លើយតបនឹងស្ថានភាពដ៏អស្ចារ្យចំពោះយើង។ បន្ទាប់មកយើងនឹងទៅដល់គោលដៅនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងជាបន្តបន្ទាប់។ តាមរយៈព្រឹត្តិការណ៍នេះយើងចាប់ផ្តើមសិក្សាថ្នាក់អប់រំសម្រាប់បុគ្គលិកនិងអ្នកសម្របសម្រួលរបស់យើងចំនួន ២៤ នាក់នៅក្នុងស្ថានភាពច្របូកច្របល់នេះដោយប្រើzoom។

លើសពីនេះទៀតព្រះបានប្រទាននូវប្រាជ្ញាខ្លះៗដល់ព័ន្ធកិច្ច CRFI ដើម្បីបកប្រែសៀវភៅកំទេចម្រង់និងកែសម្រួលពួកវាដើម្បីចែកចាយការពិតដល់ក្រុមជំនុំទាំងអស់នៅកម្ពុជា។ ជាទូទៅព័ន្ធកិច្ចនេះត្រូវបានរៀបចំផែនការដោយការចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ដោយសារតែសុខភាពរបស់ខ្ញុំខ្សោយ។ នៅក្នុងព្រះគុណដ៏បរិបូរណ៍របស់ព្រះខ្ញុំបានផ្ដោតលើសកម្មភាពនៃការផ្សាយដំណឹងល្អនិងដាក់ក្រុមជំនុំកោសិកានៅតាមខេត្តចំនួន ២៦។

(CEMF) បច្ចុប្បន្នបានបង្កើតសាខាឡើងនៅតាមខេត្តនីមួយៗ។ វាគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ដែលព្រះបានឱ្យខ្ញុំពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ន្ធកិច្ច CEMF ដើម្បីបោះពុម្ពសៀវភៅកំទេចម្រង់និងសៀវភៅតូចៗសម្រាប់អនាគតក្រុមជំនុំនៅប្រទេសកម្ពុជា។ កំឡុងពេលបិទខ្ទប់ជាពេលវេលាសមស្របនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំក៏ចង់ធ្វើឱ្យសកម្មនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ខ្ញុំ CRFI ឲ្យទៅជាការពិត ឥឡូវនេះវាគឺជាឱកាសដ៏ល្អដើម្បីបង្កើតថ្នាក់ព្រះគម្ពីរនិងថ្នាក់សាសនវិទ្យាដោយប្រើZOOMខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះព្រះហ៊ុនដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។

ជាពិសេសនៅក្នុងលិខិតព័ត៌មាននេះខ្ញុំបានបន្ថែមប្រធានបទរបស់ចន្ទខលវិនិច្ឆ័យទៅនឹងអត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យចំនួន ៤ រូបសម្រាប់ការណែនាំគំនិតកំទេចម្រង់និងជំនឿទៅចំពោះព្រះវិហារកម្ពុជា។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នកនិពន្ធចំពោះការលះបង់និងការបម្រើរបស់ពួកគាត់។

ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់ចែកចាយអត្ថបទល្អៗ របស់អ្នកទៅកាន់គ្រីស្ទបរិស័ទនាពេលបច្ចុប្បន្នខ្ញុំសូមស្វាគមន៍សម្រាប់ព្រះវិហារកម្ពុជា។

ទោះបីយើងបានដើរកាត់ផ្លូវរួងដឹងជិតជាបណ្តោះអាសន្នក៏ដោយព្រះបានប្រទានព្រះគុណដែលបានស្តារឡើងវិញដល់ព័ន្ធកិច្ចរបស់យើង។ ខ្ញុំឃើញថាព្រះអម្ចាស់ធ្វើការនៅចំពោះមុខយើង ជាអ្នកដែលដើរតាមការណែនាំរបស់ទ្រង់ដោយបន្ទាបខ្លួន ស្មោះត្រង់ចំពោះតែសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ការបោះពុម្ពនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយដៃរបស់ពួកគាត់សម្រាប់ប្រកាសដំណឹងល្អនិងជីវិតពិត។ ខ្ញុំអធិដ្ឋានអោយព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងខ្លួនសំរាប់មហាបេសកកម្មរបស់ព្រះអង្គសំរាប់ព្រះវិហារនៅកម្ពុជា សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយអ្នកនិងក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក។

ខែឧសភា ២០ ២០២១

លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងជុន នាយកនៃ CRFI (Solli Deo Gloria)

